

FOTO Anita Jansone-Zirnite

Ziema Burtniekos 2010. gada decembrī.

Uzvara ar labu

„Neļauj ļaunumam sevi uzvarēt, bet uzvari ļauno ar labu!” (Rm 12:21)

2011. gada mude būtībā ir Ziemsvētku brīnuma apraksts. Ikdienā pārāk bieži piedzīvojam pretējo – ka ļaunais uzvar labo. Uzvar Hērods.

Uzvar tas, kas baušļus tur tikai par aizspriedumiem un mīlestību par vājību, un tādā veidā citiem aizsteidzas pa priekšu.

Ar Jēzus Kristus piedzimšanu

mums ir dots piemērs, ka ļauno var uzvarēt ar labu. Dievs ļauno uzvar ne ar ieročiem, ne ar ārēju varu vai viltu. Bet ar to, ka Viņš pats nāk – ar Savu klātbūtni, ar Savu mīlestību, ar Savu gaismu.

Kopš seniem laikiem labais raksturots ar gaismu, bet tumsa ar ļaunumu. Tā arī Bībelē: „Gaisma spīd tumsībā. ... Tas bija patiesais gaišums, kas nāca pasaulē, kas apgaismo ikvienu cilvēku.

... Un vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām viņa godību, tādu godību, kā Tēva vienpie-dzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības.“ (Jņ 1:5.9.14) Un pats Jēzus saka: „Es esmu pasaules gaisma; kas seko man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma.“ (Jņ 8:12)

Arī gaisma nedarbojas citādi,

Turpinājums 13. lpp.

Ziemassvētku Prieka vēsts

„Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības.“ Jāņa ev.1:14

Šajos vārdos ir Ziemsvētku prieka vēsts. Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū... Pats Dievs, nonāca no debesīm kā cilvēks un mājāja starp cilvēkiem.

Bērniņš, kas dzima Betlēmē, kam pirmā gulta bija silīte lopu kūti, bija Dieva Dēls Jēzus Kristus.

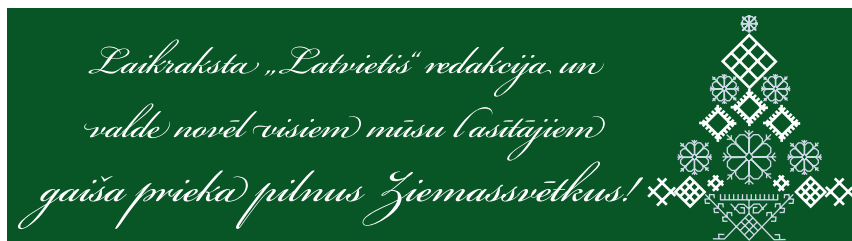
Viņš nāca pasaulē, lai cilvēci izglābtu no grēka un nāves varas. Viņš nāca, lai 33 gadus vēlāk pie krusta izlietu savas nevainīgās asinis mūsu dēļ. Jēzus dzimšanas vakarā eņģeļi ganiem laukā vēstīja šo brīnišķīgo vēsti:

„**Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļau-**

Turpinājums 13. lpp.

Saturs

Ziemassvētku vēstis.....	1, 2, 3, 5, 7, 8, 11, 13
Austrālijas ziņas	3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11
Latvijas ziņas	8, 11
Latvieši pasaulē	10
Redakcijā	3
AL53KD.....	4
Jancis par Jauno gadu.....	5
3x3	9
Vera Rozīte par Adventu	12, 13
Nekrologs – Ēriks Ozoliņš..	14, 15
Datumi.....	16
Sarīkojumi un ziņojumi.....	16
Lata kurss	16

9 771837 699002

PBLA valdes priekšsēdis

Pasaules Brīvo Latviešu Apvienība (PBLA) sveic latviešus visā pasaulē Ziemassvētkos!

Vēlam jums daudz laimes Jaunajā gadā, panākumus personīgajā dzīvē un labu sadarbību ar latviešu centrālajām organizācijām jūsu mītnē zemēs!

Pasaules brīvo latviešu apvienība arī turpmāk centīsies uzturēt tās vērtības, kas mums, ārzemēs dzīvojošajiem latviešiem, ir bijušas svētas jau kopš tiem laikiem, kad pirms vairāk nekā 65 gadiem bijām spiesti atstāt savu senču zemi un doties trimdā.

PBLA arī turpmāk atbalstīs centienus nosargāt latviešu valodu kā vienīgo valsts valodu Latvijas valstī. Mēs turpināsim savu mītnu zemju valdībām un tur dzīvojošajai ciltībai sabiedrībai skaidrot Latvijas nesenās pagātnes faktus, lai tos nenomāktu neobjektīvas vēstures interpretācijas no Latvijas kaimiņzemes austrumos.

Esam gandarīti, ka ar jauno mācības gadu 2011. septembrī beidzot Izglītības un zinātnes ministrija rūpēsies par Latvijas vēstures kā atsevišķa mācību priekšmeta mācīšanu visās Latvijas skolās.

Pasaules brīvo latviešu apvienība un tās dalīborganizācijas vairāku gadu desmitu laikā ir uzkrājušas nozīmīgu nacionālpolitiskā darba pieredzi. 2011. gadā noslēgsim sadarbības memorandu ar Latvijas Ārlietu ministriju

un veidojam stratēģisko plānu.

- To izmantosim:
 - palīdzot Latvijas diplomātiskajām pārstāvniecībām ārzemēs ar praktisko pieredzi un informāciju;
 - palīdzot Latvijai atspēkot tās nepatiesības, ko par krievu minoritāšu stāvokli Latvijā izplata galvenokārt Krievijas pārstāvji;
 - meklējot un kopjot kontaktus ar mītnu zemju politiķiem, žurnālistiem, kuri var iespaidot politisko attīstību šajās valstīs;
 - palīdzot sargāt un veidot Latvijas tēlu plašajā pasaulē.

PBLA rūp demokrātijas nostiprināšana Latvijā. Tādēļ esam pirms 10. Saeimas vēlēšanām kopā ar PBLA partneriem Daugavas Vanagiem ASV un Daugavas Vanagiem Kanādā atbalstījuši projektu *Tava balsis ir svarīga Latvijai*, apmeklējot 23 Latvijas pilsētas ar koncertiem, kuros mudinājam Latvijas vēlētajus pilsoniski rīkoties un iet balsot. Esam bijuši sekmīgi!

Tāpēc arī PBLA piedalījās ar *sēklas naudu* Vēlēšanu reformas biedrības dibināšanā un ikgadējā atbalstīšanā. Šīs biedrības mērķis pēc izstrādātiem kritērijiem izvērtēt Latvijas vēlēšanu sistēmu un skatīt iespējas tās uzlabošanai vai noīdināšanai. Tā saucamais *lokomotīvu princips*, ievēlot Saeimu, tika likvidēts, un tagad ir jārūpējas par vēlēšanu reģistra izstrādi, lai ārzemēs sekmētu mūsu tautiešu vieglāku piedalīšanos nākamajās Latvijas vēlēšanās. Tas būtu viens no priekšnoteikumiem

miem labas valsts pārvaldes ieviešanai un uzturēšanai.

PBLA un tās valde ir iesaistījušies Latvijas valdības izveidotajā darba grupā dubultpavalstniecības statusa atjaunošanai Pilsonības likumā. Dubultpavalstniecības statusa pieļaušana veicinātu ārzemēs dzīvojošo latviešu piederības sajūtu Latvijai, viņu iesaistīšanos Latvijas valsts dzīvē un tās veidošanā. Ceram nākamgad uz panākumiem un jaunu pilsonības likumu!

Lai visus šos darbus mēs varētu sekmīgi veikt, mums ir ārkārtīgi svarīgi uzturēt spēcīgas latviešu sabiedriskās organizācijas mūsu mītnu zemēs un piesaistīt tām ārzemju latviešu jauno paaudzi.

Jaunajā gadā ieejot, darbs mūsu tautas labā un latvietības saglabāšanā ārzemēs no mums prasīs daudz pūļu, mums katram būs jādalās domās un darbos, lai palīdzētu PBLA veikt misiju, ko esam pildījuši turpat 57 gadus. Kopējā darbā veiksīm daudz! Katrs ar savu spējam, zināšanām un sirds deģsmi lai nāk talkā!

Mārtiņš Sausiņš
PBLA valdes priekšsēdis

Ziemsvētku raksts

Māc. Raimonds Sokolovskis

Jāzepts vēl pirms neilga brīža bija apstaigājis tuvumā esošos kustoņus, tos pabarodams. Tie bija gan pieklusuši, bet nemierīgi. Un viņš nobrīnījās – taču skaidri zināja to skaitu, tomēr nu bija par vienu vairāk! Viņš apjukumā un izbrīnā vēlreiz pārskaitīja to daudzumu, bet nepiešķirdams šim starpgadījumam sevišķu nozīmi, nodomāja, ka liekais būs kāds pieklīdušais no bara. Tanī brīdī Jāzepts nenojauta, ka teliņa izskatā novērot lielo notikumu bija ieradies viens no Augstākajiem Debesu pārstāvjiem...

Bija pavēsa nakts... Debesis bija skaidras, un tajās iezīmējās Līra, Orions, Sietiņš, Lielā Lācene, Plejāde un Andromēda.

Trīs ceļinieki klusējot kratījās uz kamieļiem it kā noguruši, bet labi zinādami, kur dodas.

Zeme aizturēja elpu gaidās.

Kosmoss uzplauka.

Zeme atsaucās ar gatavību.

Viss notrīsēja...

Un tad ieradās VIŅI.

Pa priekšu ieradās VIŅI. Viņi ieradās pirmie un visu sagatavoja. Uz Jāzepu Viņu ierašanās atstāja dziļu iespaidu. Jāzepts pirmajā mirklī likās lidojam, tad viņa miesai pārskrēja silti viļņi, tad – maigas tirpas, tad viņš juta – kā milzīgā, vārdos neizsakāmo Augstāko spēku klātbūtne – izmaina telpas stāvokli – to, ko pēc diviem tūkstošiem gadu cilvēces zinātne pazīst kā elektromagnētisko plūsmu... Bet viņš, sajūzdams gigantisko Visuma spēku ierašanos, to klātbūtni – izplūda asarās un lūgšanā par savu mīloto, kura bija gaidās, tāpat kā viņš, un kuru – tāpat kā viņu – viss bija vedis un vadījis no Augstienēm ar skaidru un drošu roku, un atvedis šeit – šai namā, sagatavojot lielajam notikumam...

Trīs ceļinieki tikmēr bija pietuvojušies mērķim. Un tie – cik spēdami, acis nenolaizdami – sekoja zvaigžņotās debess stāvoklim. Tie bija labi

Turpinājums 13. lpp.

Published by Sterling Star Pty Ltd
ABN 54053671855

Redakcija / Editorial Office:

Sterling Star
PO Box 6219
SOUTH YARRA, VIC 3141
AUSTRALIA

Tel/fakss: (03) 98273753
redakcija@laikraksts.com
latvietis@netspace.net.au

www.laikraksts.com

Editor: Dr. Gunars Nagels
Associate Editor: Ilze Nagela

Abonēšanas cena izdrukātam laikrakstam: \$35 par 10 numuriem (vai \$70 par 20 numuriem) ar piegādi Austrālijā. Čekus rakstīt uz „Sterling Star Pty Ltd“ vārda.

Sludinājumu cena: \$5 par 1 cm telpu vienā slejā vienā numurā.

Content and design:
© Sterling Star and individual authors 2010. All rights reserved.

Timeklī/Online ISSN 1837-6991
Abonētājiem/Print ISSN 1837-6983

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ne katrā gadījumā atbilst redakcijas viedoklim, un redakcija par tām neuzņemas atbildību. Redakcija patur tiesības manuskriptus un fotogrāfijas rediģēt. Laikraksts honorārus nemaksā.

Redakcijā

Sveicināti, lasītāji!
Ziemassvētki klāt!

Latvieši svin kopīgi Ziemassvētkus gan organizāciju ietvaros, gan ģimenes lokā. Laikrakstā ir reportāža no Argentīnas par Latvijas Valsts svētku un Ziemassvētku svinībām tur.

Šonedēļ nerakstām par politiku. Nerakstām par Latvijas Valsts prezidenta viesošanās Krievijā 20.–22. decembrī – Maskavā un Pēterpilī (t.i. Sanktpēterburgā). Nerakstām par runām krievu valodā un par jauno, lielo draudzību. Par to citreiz.

Ziemassvētki – Ziemas saulgrieži – Saules atdzimšanas svētki. Tas ir laiks pārdomāt par izdarīto un domāt par nākotni. Pārdomāt par dziļākām vērtībām, ne materiāli sasniegto.

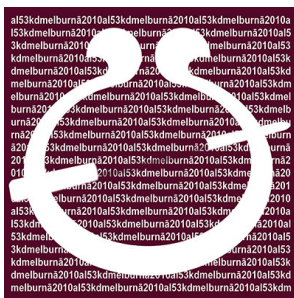
Ko mēs esam darījuši un ko mēs gatavojamies darīt, lai mūsu līdzcilvēkiem būtu labāk? Lai mēs paši varētu būt apmierināti ar sevi tad, kā raksta Vera Rozīte, kad dzīves gals ir sarežģis. Vai mēs vēlēsimies, ka būtu savādāki vadījuši savu dzīvi?

Pārdomāsim to, un tad gatavosim dziedamās balsis.

Pasadzied, bāleliņ, Ar savām māsiņām; I bitīte padziedāja Ziemas svētku vakarā.

Priecīgus Ziemassvētkus!
Uz redzēšanos Kultūras dienās!

GN

Novēlu Latvijas pilsoņiem un visiem
Austrālijas latviešiem gaišus un mīlestības pilnus
Ziemassvētkus un laimīgu un veiksmīgu 2011. gadu!

Jānis Roberts Dēliņš,
LR Goda konsuls Viktorijā, Austrālijas galvaspilsētas teritorijā,
Tasmānijā un Austrālijas ārējās teritorijās.

Tikšanās prieks

Visam dzīvē ir savs laiks un sava nozīme. Dievs vienmēr visu dara īstajā laikā. Kādreiz mēs, šķiroties no cilvēkiem, ceram, ka mēs jau drīz atkal tiksimies. Jā, tā tas ir, ka šķiramies, lai tiktos.

Šķiet, ka tas bija pavisam nesen, kad š.g. jūlijā ieradās Melburnā, un lidostā mani sagaidīja Sv. Krusta draudzes Dāmu komitejas vadītāja Inese Bērziņa un draudzes priekšnieks Eduards Lēmanis. Pirmajā viesošanās reizē tika daudz saņemta sirsniņa un prieks. Šķiroties lidostā, mēs jau bijām kļūvuši kā labi draugi. Atvadoties mēs teicām: līdz nākošai tikšanās reizei!

Varbūt tiksimies jau pavisam drīz?
Tiksimies Ziemassvētkos!
Jūsu mācītājs Dainis Markovskis

FOTO Ilze Nāgela

Mācītājs ielodoja Melburnā 16. decembrī vēla nakts stundā. No kreisās: redaktors Dr. Gunārs Nāgels, mācītājs Dainis Markovskis un draudzes priekšnieks Eduards Lēmanis.

Priecīgus Ziemassvētkus!

Liels paldies par jūsu sūtīto *Latvieti!*
Ļoti ceram, ka mūsu sadarbība turpināsies!

GAIŠUS, SVĒTĪGUS ZIEMASSVĒTKUS!

LAIMĪGU, VESELĪGU UN VEIKSMĪGU JAUNO GADU!

Ar cieņu,
Gunta Jaunmuktāne,
Misiņa bibliotēkas vadītāja

*Viens zelta stars no zvaigžņu spīta
Mums katram tieši sirdī krīt,
Jo tieši sirdī ir tā vieta,
Kur Ziemassvētku brīnums mīt.*

ADELAIDES LATVIEŠU KOOPERATĪVA VALDE

novēl visiem tautiešiem mīlestības
un gaišuma pilnus Ziemassvētkus un
skanīgu, veselīgu un laimīgu Jauno
2011. gadu.

AL 53. Kultūras dienu sarīkojumi

Svētdien, 26. decembrī

11.00 – 12.00	Dievkalpojums	Svētās Trīsvienības anglikāņu baznīcā (Holy Trinity Anglican Church, Cnr Brighton Road & Chapel Street, St. Kilda)
12.30 – 13.00	Izstāžu atklāšana – «Zilā ota» / Tekstilmāksla no Latvijas / Portretu konkurss. Portretu konkursa žūrijas balvas pasniegšana	«Brightspace» galerijā (8 Martin Street, St. Kilda)
14.00 – 16.45	Teātris – «Trimda un tēvzeme» (pirmizrāde)	Latviešu nama Lielajā zālē
19.00 – 20.30	Kultūras naktsklubs (Jauniešu koncerts) (1. programma)	Latviešu nama Mazajā zālē
21.00 – 22.30	Kultūras naktsklubs (Jauniešu koncerts) (1. programma – atkārtojums)	Latviešu nama Mazajā zālē
22.30 – 24.00	Kultūras naktskluba neformālais turpinājums	Latviešu nama Mazajā zālē

Pirmdien, 27. decembrī

10.00 – 14.00	Brīvdabas svētki	Latviešu namā
16.00 – 17.30	Atklāšana	Sv. Miķeļa baznīcā (St. Michael's Uniting Church, 120 Collins Street, Melbourne)
18.30 – 19.30	KD pieņemšana	Latviešu nama foajē
19.30 – 24.00	Atklāšanas ballīte	Latviešu nama Lielajā zālē

Otrdien, 28. decembrī

15.00 – 17.45	Teātris – «Trimda un tēvzeme» (atkārtojums)	Latviešu nama Lielajā zālē
19.00 – 20.30	Kultūras naktsklubs (Jauniešu koncerts) (2. programma)	Latviešu nama Mazajā zālē
21.00 – 22.30	Kultūras naktsklubs (Jauniešu koncerts) (2. programma – atkārtojums)	Latviešu nama Mazajā zālē
22.30 – 24.00	Kultūras naktskluba neformālais turpinājums	Latviešu nama Mazajā zālē

Trešdien, 29. decembrī

15.00 – 16.00	Referāts	Latviešu nama Mazajā zālē
18.00 – 20.30	Tautas deju uzvedums – «Dancot gribu!»	Nacionālajā teātrī (20 Carlisle Street, St. Kilda)
21.00 – 01.00	Tautas deju apkūlības	Vācu klubā «Tivoli» (291 Dandenong Road, Windsor)

Ceturtdien, 30. decembrī

17.00 – 19.30	«Svētki dziesmai» (Kopkora koncerts)	Seintkildas Pilsētas namā (99A Carlisle St, St. Kilda)
20.00 – 24.00	«Svētki dziesmai» (Sadziedāšanās un latviskas vakariņas)	Seintkildas Pilsētas namā

Piektdien, 31. decembrī

14.00 – 16.00	Raibais (ar Portretu konkursa Tautas balvu pasniegšanu)	Latviešu nama Lielajā zālē
19.30 – 01.00	KD Noslēguma «Salsa» balle	Leondā pie Jarras (2 Wallen Street, Hawthorn)

al53kdmelburnā2010 al53kdmelburnā2010 al53kdmelburnā2010 al53kdmelburnā2010 al53kdmelburnā2010 al53kdmelburnā2010 al53kdmelburnā2010 al53kdmelburnā2010 al53kdmelburnā2010 al53kdmelburnā2010

Tautas deju uzveduma „Dancot gribu!” gaidās...

...jebšu „Vepons ov rok” ar švunku ieskandina mēģinājumu Brisbanē

Vienā ļoti lietai nedēļas nogalē Ance mājās Brisbanē kopā salidoja un muzicēja *Vepons ov rok* dalībnieki.

Muzikanti cītīgi un neatlaidīgi spēlēja un dziedāja 12 stundas dienā, divu dienu garumā. Šogad grupas sastāvā ir **Ance Deksne** – klavieres, akordeons, kokles; **Valda Biezaite** – balss, stabules, perkusijas; **Tija Lodiņa** – basa ģitāra, balss; **Daina Bogdanoviča** – vijole, balss; **Mārtiņš Ozols** – ģitāra, balss un **Ingus Purens** – bungas, perkusijas, balss. Pavadijām lielisku laiku ne tikai spēlējot un dziedot, bet arī atpūšoties un svinot kopā būšanu. Paldies arī saku manai mammai par mūsu lutināšanu visas nedēļas nogales garumā!

Šī gada Kultūras dienu tautas deju izlase patiešām ir ļoti daudzveidīga – sākot no visiem zināmajām tradicionālajām dejām un beidzot ar modernām mūzikas interpretācijām. Tomēr visas dejas sevī efektīgi vieno tautas mūzi-

kas elementu.

Kā tad mēs, *Vepons ov rok*, muzicējam un radam mūziku priekš tautas deju uzveduma?

Pirmkārt, katram dalībniekam ir sava mūzikas pieredze un idejas, ar kurām daloties, visa deju mūzika sanāk atbilstoša jau esošajai mūzikai, kas bieži vien ir atsūtīta kompaktdiska formātā.

Otrkārt, mums ir kopīgs mērķis radīt enerģijas pilnu mūziku, kas atbilst dejas stilam un garastāvoklim.

Treškārt, mēs vēlamies, lai tad, kad dejojāji izdzird mūsu mūziku, viņu kājas jau automātiski grib lekt dejas solī, un ceturtkārt – mēs vēlamies, lai dejojāji, muzikanti un skatītāji vienojas kopīgā aizrautībā par mūsu latvisko

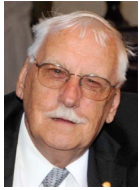
No kreisās: Ingus Purens, Ance Deksne, Tija Lodiņa, Mārtiņš Ozols, Valda Biezaite un Daina Bogdanoviča.

kultūru un pavada lielisku vakaru, baudot visu to, kas saistīts ar latviešu dejojotprieku un dziedātprieku.

Iesakū *Dancot gribu!* uzveduma biļetes pasūtīt jau laicīgi. Šo pasākumu nedrīkst nokavēt nekādā gadījumā! Liels paldies **Kalvim Jaunalksnim** un **Janai Andersonei** par organizēšanu! Uz tikšanos Melburnā!

Ance Deksne „Vepons ov rok”
Laikrakstam „Latvietis”

DV priekšnieks

Atkal viens gads tuvojas noslēgumam. Daugavas Vanagu organizācijas vārdā pateicos ikkatrai vanadzei, vanagiem un visiem labvēļiem, kas pielika roku vai ziedoja artavu, lai Daugavas Vanagi kopīgi ar Jums varētu turpināt atbalstīt mērķus, kurus esam atbalstījuši kopš organizācijas

dibināšanas.

Šogad paliek 65 gadi kopš Daugavas Vanagi uzsāka savu lidojumu. Es vēlos atkārtot pulkveža Viļa Januma vārdus, kurus viņš sacīja 1946. gada janvārī: „Vanagi ir dzimuši sprostā, tomēr uzsākuši savu lidojumu, lidojumu nākotnei.“ Mūsu mērķi visus šos gadus nav mainījušies - leģionāru aprūpe ir un paliks pirmā vietā.

Vēlreiz sveicu ikkatru latvieti un

pateicos par atbalstu, jo kopīgi varam daudz vairāk panākt.

Priecīgu Ziemsvētkus un laimīgu Jauno gadu ikvienam latvietim visā plašajā pasaulē!

Daugavas Vanagi, sasauksimies!

Juris Augusts

Daugavas Vanagu priekšnieks

Jaunais gads nav tālu

Kaut kā taču vajadzētu to Jauno gadu atzīmēt

Nezinu kādēļ, bet pēdējos gados tā domāšana sāk palikt arvien lēnāka. Brīžiem pārtrūkst un tad ir jāšāk atkal par jaunu. Dažreiz par grūti atcerēties, par ko bija domāts.

Daži, gudri izlikties gribēdami, saka, ka tas esot vecums, bet tās ir muļķības.

Vairākus gadus atpakaļ dzirdēju vienu mācītāju sakām, ka vīrietis paliekot vecs tikai trīs dienas pēc nāves – un arī tad tikai, ja dikti silts laiks.

Mācītājam ir jātic, lai arī tas nebija teikts no kanceles. Tur būs kāds cits iemesls ar to lēno domāšanu. Lai nu būtu kā būdams, ber sāku jau pie laika izdomāt, ko darīt vecā gada vakarā – kā sagaidīt Jauno gadu? Vai līdzīgi citiem cilvēkiem taisīt pekstiņus ko sauc par jauna gada rezolūcijām? Nē, tas ir bleķis. Kādreiz piecus gadus no vietas katrā vecā gada vakarā apņēmos ar Jauno gadu uzdot pīpēšanu. Nepagāja nemaz pāris dienas, kad vilku atkal – tikai biežāk un vairāk!

Tas - viens prātīgs cilvēks man izskaidroja, kā ar to pīpēšanu īsti ir. Cilvēkam, lūk, vajagot kaut ko, ar ko atvietot mātes krūts zīšanu. Kad tas pietrūkstot, sākot zīst ikšķi. Kad tam par lielu, sāk košļāt zīmuļiem galus. Pēc tam seko pīpēšana. Pīpēšana tā tad esot mātes krūts zīšana. Tas bija divdesmit gadus atpakaļ, un es divdesmit gadus neesmu pīpējis. Un tam nebija nekāda sakara ar Jaunā gada dienu.

Bet es novirzījos no lietas. Kaut kā taču vajadzētu to Jauno gadu atzīmēt. Bērnu dienās, atceros, vecā gada vakarā kausējām svinu un lējām laimes. Ak, kas tās bija par *lustēm!*

Baraku gados, kad svinu nevarēja dabūt, lējām laimes no sveču taukiem.

Tagad svins un sveces, cik uziet, bet vai tad kāds vēl zīlē nākotni un lej laimes? Varbūt bail, ka neizlej kaut ko līdzīgu kastei. Liekas, ka vienīgais, ko vēl varētu darīt, ir iet uz Jaunā gada sagaidīšanas balli.

Par dančošanu jau nu nav vairs ko sapaņot; labi, ja var vēl uz kātiem no-

turēties, bet vismaz ir *šance*, ka dabūs kārtīgi izbučoties.

Bet atkal tas bet! Jaunā gada dienā būs smags pagiras, tas ir diezgan skaidrs. Un esot tāds ticējums: Kā Tev būs Jaunā gada dienā – tā būs visu gadu.

Un visu gadu mocīties pagīrās?

Nē, paldies. Laikam atliks vienīgi likties uz auss un miegā sagaidīt Jauno gadu. Kas guļ, tas negrēko. Un arī tas nozīmē visu gadu...

Šinīs dienās gulēšana nav nemaz slikta lieta. Mierīgu Jauno gadu!

Jancis

Laikrakstam „Latvietis“

**RĪKOJATIES BRĪVI, ĒRTI UN LĒTI
LIETOJOT KONTU**

**LATVIEŠU KREDIKOOPERĀTĪVĀ
AUSTRĀLIJĀ.**

**VISAS IEMAKSAS KONTĀ UN MAKSĀJUMUS
NO KONTA VARIET IZDARĪT LOKĀLI,
BEZ VAJADZĪBAS PERSONĪGI IERASTIES
MŪSU BIROJĀ.**

**IZMANTOJIET MŪSU
BEZMAKSAS ČEKU KONTUS,**

NEPĀRTRAUKTA KREDITA (OVERDRAFT), UN

**TIEŠĀS KREDITA UN DĒBETA (DIRECT
CREDIT AND DEBIT) IESPĒJAS,**

**UN DEBETA KARTES EFTPOS PIRKUMIEM, UN
SKAIDRAS NAUDAS IZŅEMŠANAI NO KONTA.**

**Latviešu
Kreditkooperatīvs
Austrālijā**

Tālrunis

E-Pasta adrese:

Tīmekļa adrese:

1300 658 528

lacc@latviancredit.com.au

www.latviancredit.com.au

RIT068-06/10

Sidnejas latviešu pamatskola

Izlaidums un Ziemassvētku eglīte

Sidnejas Latviešu biedrība pamatskola **11. decembrī** nosvinēja mācību gada beigas ar sarīkojumu un skolēnu mākslas izstādi. Sarīkojums sākās ar svinīgu absolventu izlaiduma aktu un turpinājās pēc starpbrīža ar eglīti, Ziemassvētku vecīti un bērnu priekšnesumiem. Šogad svētki bija lieli. Četri jauni cilvēki – **Aija Dragūna, Kaspars Moore, Tālis Štubis** un **Kaspars Vokers (Walker)** bija nobeiguši latviešu pamatskolu.

Ļaudis ieradās agri – skaisti uzpucejušies. Pieaugušie darīja savu darāmo, un bērni tikmēr skraidīja apkārt un spēlējās. Rīkoties varēja brīvi un plaši, jo viss Sidnejas Latviešu nams bija skolas rīcībā. Mazajā zālē bija izstādīti bērnu portretu darbi. Lielajā zālē Ziemassvētku eglītē mirgoja krāsainas gaismīņas. Skolā ražotas zvaigznes, sirdis un mēnestrīpi griezēja skatuvi. Kad sarīkojums sākās, bērni bija ļoti izskrējušies. Visi, pat vissīkākā, atvilka elpu un sēdēja mierīgi.

Absolventi inesa karogu, un izlaiduma akts sākās. Mācītājs **Kolvins Makfersons** (Colvin MacPherson) spilgti ilustrēja Ziemassvētku nozīmi ar nelielu Betlēmes kūts maketu. Pie silītes kūti bija Marija, Jāzeps un trīs gudrie vīri ar dāvanām. Bet silīte bija tukša! Trūka paša galvenā – Jēzus! Skatītāji bija apmulsuši! Mācītājs bija aizmirsis Jēzus bērniņu, bet to atrada savā kabatā. Kad ielika bērniņu silītē, viss bija kārtībā. Mācītājs teica, ka arī Ziemassvētkos, ja mēs aizmirstam Jēzus bērniņu, tad kaut kā trūkst! Ziemassvētki ir Jēzus Kristus dzimšanas diena un bez Jēzus iztikt nevar!

Skolas pārzine **Māra Moore** uzrunāja absolventus ar šādiem vārdiem: *Mīļie absolventi!*

Jūs esat tā kā lieli, sārti āboli, kuri ir auguši kuplā ābelē. Daudzas nedē-

ļas ir bijušas saulainas un jaukas, bet citas atkal drūmas un lietainas. Bet jūs esat izauguši lieli, veseli un sulīgi! Laiks tagad jums pienācis lekt no ābeles lejā plašā pļavā – bet, kas no jums iznāks?

Vai ābolu mērce? Vai ābolu uzpūtenis? Vai jūs esat skraukšķīgi? Ceru, ka jūsu serde paliks vesela un svaiga un bez puvuma, un ka tur neieņemīsies kāds tārps.

Es mēģinu jums pateikt, ka latviešu skola ir tā ābele, kura jūs ir audzinājusi no tā laika, kad jūs bijāt ļoti maziņi un fīfīgi āboliņi. Tagad jums būs jāizvēlas pašiem, kur jūs šini mūžā atradīsities.

Es ceru, ka no jums iznāks ne tikai ķīselis vai ābolu mērce, ko liek tikai klāt citiem ēdieniem, bet, ka jūs būsiet vairāk tā kā ābolu tortes vai plāceņi, kas ēdami paši par sevi.

Bet man laikam gribas ēst!

Es vēlu jums visu to labāko un ceru, ka jūs pārāk tālu no ābeles nekritīsiet, un ka jūs turpināsiet latviešu izglītību šeit mūsu latviskā vidē.

Vēlos jums pasniegt jūsu liecības tagad un apsveikt par čaklo darbu, nobeidzot pamatskolu!

Pienāca kārtā katram absolventam runāt. Atmiņas bija labas. Viņi priecājās par draudzībām, kuras skolā bija nodibinājuši. Atcerējās sarīkojumus, dziedāšanu, dejošanu, teātra spēlēšanu, deklamēšanu, pīrāgus, skolas izbraukumus, sporta sacīkstes un skriešanu aiz skatuves, kur nedrīkstēja. Ne vienmēr bija gribējuši iet uz latviešu skolu, bet vecāki veduši. Tagad par to ir pateicīgi. Katrs noskaitīja veselu rindu savu bijušo skolotāju vārdu un tiem sirsnīgi pateicās par lielo darbu.

Sabiedrisko organizāciju pārstāvji absolventus apsveica un izteica cerību, ka visi turpinās nākt un darboties latviešu sabiedrībā. Nolasīja Lidijas Buduls un Lilianas Pelšes rakstiskos apsveikumus. Skolas pārzinei Mā-

rai Moore, skolotājiem un palīgiem pateicās. Skolas bērniem pasniedza liecības. Bērnu portreta konkursa dalībniekiem pasniedza ALMA's balvas. Lai gan pamatskolas bērni visi bez izņēmuma ir brīnišķīgi mākslinieki, balvas katrai klasei bija tikai divas. Pārējie dalībnieki saņēma dāvanīņas. Šie portreti tiks sūtīti uz Melburnu, Austrālijas Latviešu 53. Kultūras dienu portretu konkursu. Absolventi karogu nodeva nākošajai klasei, un svinīgais akts beidzās ar dziesmu *Tev mūžam dzīvot, Latvija*.

Pēc īsa starpbrīža ieradās ļoti gaidīts ciemiņš – Ziemassvētku vecītis. Viņš apsēdās pie eglītes un noskatījās bērnu uzvedumos. Priekšnesumi bija daudzi un dažādi. Bija dziedāšana, deklamēšana, ķekatas un muzicēšana. Daži bērni pa vienam vai divatā uz saviem instrumentiem uzspēlēja Ziemassvētku mūziku. Bērnodārza klase it kā noskaitīja *Ziemassvētku rūķītis*, bet skolotāja Dace Celinska lika atkārtot skaļāk. Otrreiz šaubu nebija. Visā plašā zālē skaidri varēja dzirdēt katru vārdu! Skolēnu dziedāšana sevišķi iepriecināja. Sīkie spēļu grupas bērniņi dziedāja ar māmiņu palīdzību. Diena bija karsta, bet skolas bērni, skaitā kādi 20, ar milzīgu pārliecību dziedāja *Visur ledus, visur sniegs*. Arī *Cīrulītis alu dara* skanēja ļoti trīs ģitāru pavadījumā. Nobeigumā *Sidnejas latviešu skolas dziesma I*. Kalniņa meldiņa bija par pašiem dziedātājiem. Absolventu klase skatītājus pārsteidza ar pašu gatavotu filmu. Filmā palaidnības esot rādītas, lai mazie bērni saprastu, ko nedrīkst darīt! Ziemassvētku vecītis bija apmierināts ar bērnu priekšnesumiem, izdalīja dāvanas, un tad visi tika aicināti uz cienastu.

Baiba Vītola Haringtona
Laikrakstam „Latvietis“

Sidnejas Latviešu pamatskola dzied „Cīrulītis alu dara“.

No kreisās: Aija Dragūna, Kaspars Moore, Tālis Štubis un Kaspars Vokers (Walker).

Ne visur un vienmēr miers virs zemes

Piemin Tīrelpurva un Ziemassvētku kauju dalībniekus

Ziemassvētki ir ģimenes svētki; bērni priecājas uz dāvanām, ko nesīs Ziemassvētku vecītis, vecāki gaida brīvdienas, labas pusdienas un mīlestību, mieru un satiecību, ko sludina mācītājs baznīcā ar pasaules Pestītāja atnākšanu.

Taču ne vienmēr un visiem šis gada laiks nes augšminētos priekus, jo nesatiecība un naidis sauc prom no ģimenes loka tēvus un (modernos laikos) arī mātes, kuriem dāvanu vietā jānes ieročus. Karš neapstājās Ziemassvētku dēļ, un šogad Adelaidē Daugavas Vanagu un Vanadzū eglītes pēcpusdienā pieminēja tos, kas pirmā pasaules kara laikā savas dzīvības lika ķīlā Tīrelpurvā un Ziemassvētku kaujās. Viņiem nakts

nebija ne klusa, ne svēta un par saviem bērniņiem tie varēja tikai piedomāt. Daudzi paši bija knapi no skolas sola piecēlušies, un miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts viņiem droši vien likās tikpat nēsasniedzami kā zvaigznes debesīs. Šo laiku mums atgādināja **Rasa Feja**, ar īsiem izvilkiem no laikmetīgas prozas un dzejas.

Sarīkojumu atklāja diakons **Jānis Priedkalns** ar īsu svētbriēdi, izlūgdamies Dieva svētību visiem klātesošiem. Kā katru gadu, vadzde **Erna Urbāne** mūs iepriecināja ar dzejoli. Šogad pirmo reizi dzejoli noskaitīja arī **Dzintra Sudimte**. Cerams, ka tā nebūs pēdējā reize. **Gunta Rudzīte** nolasīja izvilku no Kārļa Skalbes **Mani bērniņas dienu Ziemassvētki** un muzikālu kroni šiem priekšnesumiem

uzlika Vanadzū ansambli ar četrām dziesmām **Ineses Laines** vadībā. Trīs kopdziesmas uz klavierēm pavadīja vienmēr izpalīdzīgā **Lilīta Daenke**.

Svētku mielastu, kā jau vienmēr, bija gatavojušas Vanadzū un par viņu rūpējās Vanagi. Ņemot vērā, ka šīn sezonā ir bijušas jau daudzas eglītes un šī bija viena no pēdējām **Adelaides eglīšu ciklā**, bija atnākuši ļoti daudzi cilvēki. Vienu brīdi likās, ka vajadzēs pasūtīt picas, taču galīgi tukšā, cērāms, nepalika neviens, tikai izvēle kļuva arvien ierobežotāka. Nekad jau nevar zināt, cik atnāks. Pirms gada, ļoti daudz ēdiena palika pāri.

Sarīkojumu vadīja un par visiem trūkumiem atbild šo rindiņu autore,

Gunta R.

Laikrakstam „Latvietis“

Noskriets labs gads

2010. gads bija labs skriešanas gads dažiem Sidnejas latviešiem. Skriešanas gadu nobeidza **7. novembrī**, kad Valdis Vilciņš, Elita Luce un Māra Luce piedalījās **Rebel Fun Run** Sidnejas Olimpiskajā Parkā. Viņi skrēja 10 kilometrus un visiem bija **PB** (Personal best) laiks. Elitas fotogrāfija bija laikrakstā **SMH** (*Sydney Morning Herald*). Valdis atkal iesāka skriet 2010. gadā pēc dažu gadu pārtraukumu. Māra ir skrējusi 3 gadus un viņas meita Elita iesāka skriet tikai dažus mēnešus atpakaļ, lai mammai būtu

kompānija. Valdis un Māra augustā piedalījās **No pilsētas līdz sērļam** (*City to Surf*) (14 km). Elita un Māra septembrī skrēja **Blekmora Tilta skrējienā** (*Blackmores Bridge Run*) (9 km).

2011. skriešanas gads sāksies februārī. Valdis un Māra piedalīsies 7 km **Sun Run** no Dīvaijas (Dee Why) līdz Menlijai (Manly), bet Elita februārī piedalīsies 21.1 km **Hantingtonas pludmales** (*Huntington Beach*) (Kalifornija) pusmaratonā.

Māra Luce

Laikrakstam „Latvietis“

FOTO Elita Luce

No kreisās: Māra Luce, Valdis Vilciņš, Elita Luce.

SIBĪRIJAS BĒRNI
Priecīgus Ziemassvētkus!

1941. gadā uz Sibīriju izsūtīto bērnu atmiņas.

Reiz Ziemassvētku vakarā abas ar māsu un vēl vienu meiteni gājām uz ezeru skatīties tīklus: šādās tādās mazās zivtelēs bija. Bet atpakaļ jāiet četri vai pieci kilometri. Vēls vakars, bijām nogurušas, apsedāmies pie veciem ālīgiem, atcerējāmies agrākos Ziemassvētkus un graužām sasalušas zivtinas... Sibīrijā nebija nekādu Ziemassvētku. Apkārt taiga un tundra, nāras un muca pa vidu. Un telts – no dzirksteļiem visa izdegusi.

Alina Jaskovska (Antonova)

Ziemassvētkos mamma nomira, un mēs abi ar Alfrēdu mammu vedām uz kapiem apglabāt... Tā mēs palikām divatā ar brālī. Mums nebija malkas un, no darba nākot, brālīšis pāris pagales palika zem mēteļa. Par to viņu apcietināja un mēnesi noturēja cietumā. Nebija, ar ko kurināt, jo malkas nebija. Tā arī dzīvojām.

Emīlija Lukaže (Valcīna)

Pienāca Ziemassvētki. Bijām dzīvojuši ļoti skopi, lai pret palagu iemaitinājiem miltiem varētu svētkos labi pašēt. Tovakar gan mums bija Ziemassvētku sajūta, vai pusi nakts kavējāmies atmiņās par īstiem, laimīgiem Ziemassvētkiem kopā ar tuviniekiem Latvijā...

Iļga Sofija Ozoliņa

Mamma piespieda mūs dziedāt latviski, es biju maza un vēl nedziedāju, bet krievi nāca brīnīties, ka mēs svinām svētkus.

Biruta Penkule (Ulpe)

Uz Ziemassvētkiem mamma saka – sašēim visi čūpiņā un mirsim nost! Brālīšis bija uzpampis no bada, mēs ar māsu bijām stiprākas. Ziemassvētku vakarā nāk tekšā Zrvērtis un maisiņā ienes mums garoziņas, ko citu. Kādu laiku tā vilkām dzīvību.

Marija Spilve

Pirms Ziemassvētkiem atradu maizi. Brauca zirgs, vedā maizi. Vedējs bija sadzēries un viņam klaiņi izkrita. Sals bija ap 30 grādu... Maize bija sasalusi, un mēs to glabājām Ziemassvētkiem. Tie svētki mums bija ar maizi. Es biju nosaldējusi rokas...

Jaņina Tallat-Kelpša (Kraževska)

Tas baltais ziemas miers, kas iespīd istabā

No sniega laukiem rīta klusumā,

Ir tā kā Dieva miers tur, augstībā,

Kur, baltos spārnus klusi saglaudzība,

Uz ceļiem eņģeļi stāv galvas noliekuši.

Uz ceļiem eņģeļi

Kā sniega mākoņi.

(K. Skalbe)

Ziemassvētku vakarā atcerēsimies draugus un tuviniekus Latvijā un citur pasaulē.

Ziemassvētku vakarā atcerēsimies draugus un zaudētos tuviniekus tālajā Sibīrijā.

Sibīrijas bērnu liktenstāsti nekad nepazudis no mūsu tautas atmiņas. Tie stāsta par ciešanām un labestību, par naidu un piedošanu, par cilvēka spēju iziet caur mokām, paliekot gaišam un stipram.

Veselību un izturību!
Laimīgu Jauno gadu!

Fonda "Sibīrijas bērni" vārdi –
Dzintra Grēka
Gunārs Toms

„Nakts serenādes“

Jauns kompaktdisks

Vienam no *Trīs Latvijas tenoriem* – **Guntaram Ruņģim**, PIRMAIS CD solo ieraksts – *Upe tuviem un tāliem* izdevniecībā.

Guntars pēc rakstura ir mierīgs un līdzsvarots. Austrālijā starp koncertiem māksliniekam patika vērot mūsu zemes neparastās dabas ainavas un iepazīt savdabīgos dzīvniekus. Staigājot pa eikaliptu takām, glāstot ķengurus vai koalas, viņa dvēsele tikai uz īsu brīdi atpūtās no galvenās mīlas. Ārpus ģimenes mūzika ir mīlestība, kas Guntaru dziļām saitēm vada un tur kopš 14 gadus vecuma.

Viņam patīk dziedāt tā, lai skan dvēsele un sirds, ar to dalīties, lai iepriecinātu citus. Dziedātājs ir piedalījies tādās mūzikas grupās kā *Marana*, *Vitamīns* u.c. Jau gandrīz divdesmit gadus Guntars Ruņģis ir Latvijas Nacionālās operas solists. Teātrī ir no-

dziedāts vairāk nekā piecdesmit lomas. *Trīs Latvijas tenoru* sastāvā simtiem koncertu sniegti Latvijā, kā arī daudzās pasaules zemēs. Mākslinieka repertuārs ir ļoti plašs – no operas līdz populārai mūzikai.

Nakts Serenādes kompaktdiska ieraksts, kuru Guntars pats ir producējis, kā arī ieskaņojis trīspadsmit serenādes ģitāras pavadījumā, ir viņa sena sapņa piepildījums. Dziedātājs ir lepns, ka kopā ar citiem mūziķiem šajā projektā piedalās arī viņa dēls Jānis.

No Guntara sacītā: „Manās rokās šis brīnums nonāca pusaudža gados. Tā vietā, lai sev nopirktu jaunas kurpes, māsa man vārda dienā uzdāvināja ģitāru. Kopā ar šo instrumentu viņa man dāvāja dzīves virzienu, varbūt pat likteni – kļuva par mūziķi.

Vēlāk ar ģitāru rokās nospēlēja tūkstošiem deju vakaru, koncertu un cita veida pasākumu. Ģitāra mani ir pavadījusi visu līdzšinējo radošo ceļu.

Arī operā, dziedot grāfa Almavivas kanconetu no Džoakīno Rosīni operas *Seviļas bārdzīnis*, pats sevi pavadīju uz šī instrumenta. Ceru, ka arī latviešu ģeniālais komponists Emīls Dārziņš priecātos, dzirdēt savu *Spāniešu romanci* ģitāras pavadījumā – pirmo reizi šīs dziesmas pastāvēšanas vēsturē“.

Veikala *Upe tuviem un tāliem* direktore Iveta Mielava stāsta par jauno mūzikas CD: „Albumā skan romances, ārijas un itāļu serenādes Latvijas ģitāras meistar pavadījumā. Te dziedama Valentino no flamenko grupas *Romiros*, Kaspara Zemīša, Arnolda Kārkla (mandolīna), Jāņa Ruņģa spēle, kā arī vīru kora *Frachori* balsis. Guntars savu jauno ierakstu parakstīja **18. decembrī** tautas veikalā Upe R. Vāgnera ielā.

Visi interesenti ir laipni aicināti uz albuma *Nakts serenādes* prezentācijas koncertu, kas notiks svētdien **26. decembrī plkst. 17.00** Mazajā ģildē Rīgā Amatu ielā 3/5.- BEZ MAKSAS.“

Nakts Serenādes CD varēs iegādāties *Upes* tīmekļa veikalā.

Marija Perejma
Laikrakstam „Latvietis“

Sirsnīgi sveicieni no sniegotās Latvijas!

Trīs Latvijas tenori vēlreiz saka **PALDIES** Austrālijas koncerttūres organizētājiem, atbalstītājiem un visiem mūsu klausītājiem par iespēju viesoties Austrālijā!

Sirsnīgs paldies par silto uzņemšanu un īpaši laba vēlējumi visiem tiem, kuri piecās Austrālijas pilsētās mūs uzņēma savās mājās, guldīja, baroja un lutināja.

Priecīgus un mīlestības pilnus Jums visiem Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

Nauris Puntulis, Guntars Ruņģis, Miervaldis Jenčs

Latviešu un itāļu dziesmas skan baznīcā

Ar koncertu Sidnejā noslēdzas *Trīs Tenoru koncertturneja Austrālijā*

Ar brīnišķīgu, mākslinieciski augstvērtīgu koncertu Sidnejā **30. novembrī** noslēdzās Latvijas *Trīs tenoru* koncertturneja Austrālijā. Īsajā 15 dienu ceļojumā

mākslinieki priecēja klausītājus 7 koncertos lielākajās Austrālijas pilsētās – Sidnejā, Kanberā, Brisbanē, Melburnā un Adelaidē, piedāvājot daudzveidīgu un ļoti interesantu programmu.

Sidnejiešiem bija privilēģija dzirdēt viņu sniegumu gan Valsts svētku sarīkojumā un svētku pusdienās, gan koncertā Sv. Jāņa baznīcā un līdz ar to dzirdēt gandrīz visu, ko mākslinieki

bija sagatavojuši šim koncertceļojumam.

Pēc atsauksmēm, kas dzirdētas no citām pilsētām, liekas, ka tieši tur koncerts ir bijis vislabākais. Un to pašu gribas teikt arī par koncertu Sidnejā, mūsu latviešu baznīcā, kas manuprāt, bija spilgtākais muzikālais notikums Sidnejas latviešu sabiedriskajā dzīvē pēdējo gadu laikā. Neskatoties uz pavēlo darbadienas vakaru, publika kuplā skaitā bija ieradusies, lai dzirdētu izdaudzinātos latviešu *Trīs Tenorus*. Dažiem viņi bija pazīstami no koncertu apmeklējumiem Latvijā, bet vairumam, tai skaitā arī austrāliešu un itāļu klausītājiem, tā bija pirmā iepazīšanās

ar mūziķiem.

Kaut bija vēl tikai pēdējā novembra diena, baznīcā jutām jau Ziemassvētku noskaņu. Glīti izgreznotā eglīte, īpašais miers un reizē satraukums, kad no balkonā atskanēja trīs brīnišķīgas balsis – latviešu dziedoņi Miervaldis Jenčs, Guntars Ruņģis, un Nauris Puntulis. Tembrāli tik atšķirīgās tenoru balsis lieliski vienojās kopdziedājumā, atklājot koncertu ar pazīstamo C. Franka *Panis Angelicus*.

Tai sekoja vairāku itāļu komponistu garīgā mūzika (P. Tosti, A. Stradelli, A. Vivaldi, Dz. Kačini u.c.), kas

Turpinājums 9. lpp.

No kreisās: pianists Gints Bērziņš, Nauris Puntulis, Guntars Ruņģis, Miervaldis Jenčs.

No kreisās: pianists Gints Bērziņš, Nauris Puntulis, Guntars Ruņģis, Miervaldis Jenčs.

Latviešu un itāļu dziesmas Turpinājums no 8. lpp

reizē bija arī iepazīšanās ar katru no māksliniekiem kā solistu ar savu individuālu, neatkārtojamu spožumu. Itāļu mūzika mijās ar latviešu solo dziesmu pērlēm. J. Kalniņa *Par katru stundu* (K. Skalbe), J. Mediņa *Aka* (F. Bārda), E. Dārziņa *Mātes gars* (Helgi), kuras jo īpaši aizkustināja latviešu sirdis un labi iederējās šajā koncerta daļā.

Koncertmeistara pienākumus meistarīgi veica izcilais pianists Gints Bērziņš, kura solo spēli šajā koncertturnejā gan izdevās dzirdēt pavisam nedaudz – atskaņojot E. Dārziņa *Melanholisko valsī* Sidnejas Valsts svētku

sarīkojumā. Šis atskaņojums palicis atmiņā ar neparasti vieglo, rotaļīgo, ritmiski brīvo traktejumu. Lieki piebilst, ka G. Bērziņš ir viens no mūsu izcilākajiem koncertpianistiem, par ko liecināja ikviens viņa smalkjūtīgais, muzikāli pilnvērtīgais klavierpavadījums. Bet šī koncerta pirmajā daļā bija izdevība dzirdēt Gintu Bērziņu spēlēt arī ērģeles, ko viņš gan nedarot bieži, bet bija ļoti piemēroti šai programmai. Paldies māksliniekam par to.

Pavisam cita noskaņa valdīja koncerta otrajā daļā, kur skanēja pasaulē tik pazīstamās, krāsainās, emociju pārpilnās, neapolitāņu dziesmas, kas izpelnījās īpašu atzinību arī no itāļu klausītājiem. Domāju, ka ne tikai viņi

vien bija pārsteigti par trīs latviešu spilgto sniegumu. Jāpiemin, ka visi trīs dziedot savu vokālo meistarību ir papildinājuši Itālijā.

Labā dīkcija, vieglā, nepārspīlēti humoristiskā aktierspēle, spožais vokālais sniegums, lika celties publikai kājās un pēc nerimstošiem aplausiem, mākslinieki dāvāja saviem klausītājiem vēl vairākas dziesmas un likās, ka šis koncerts varētu turpināties vēl ilgi, ilgi...

Liels paldies māksliniekam par skaisto koncertu, kas izskanēja Dievam par godu un klausītājiem par prieku, sniedzot patiesu muzikālu baudījumu!

Sandra Dragūna
Laikrakstam „Latvietis“

3 x 3 Viktorijā FOLS KRĪKĀ

2011. gadā no 2. līdz 8. janvārim

Trīsreiztrīs saiets ir domāts visām paudzēm, ģimenēm un vieniniekiem, un veltīts latvisko zināšanu paplašināšanai, latviskas kopības sajūtas veicināšanai, latvisko ģimeņu stiprināšanai un latvisko draudzību sekmēšanai.

3 x 3 saiets notiks *Howmans Gap* nometnē, 5km no *Falls Creek* slēpošanas ciemata Viktorijas alpos.

Garīgā labsajūte – **Ilona Brūvere**

Sports pieaugušiem – **Tālis Švarcs** (Dalībniekiem būs piemaksā par dažiem sportiem)

Latvijas politika – **Dr. Uldis Ozoliņš**

Valoda – Būs atkal Mūsu tēvu valodiņa ar **Ilzi Tomasu** – par latviešu valodas skaistumu, par tās milzīgi interesanto vēsturi, tās attīstību agrākos laikos un tagadnē, un arī par to, kā ir vai nav pareizi.

½ x ½ Pilna paralela programma bērniem 5-13 g.v. Būs rokdarbi, dziedāšana, zīmēšana, sports, cepšana, izaicinošas āra nodarbības, spēles, teātris, utt.

Sagaidām, ka bērnu vecāki dažas stundas palīdzēs pie nodarbībām, un aicinām palīgā visus, kam patīk strā-

dāt ar bērniem.

3x3 silīte

Piedāvājam silīti (0-4 g.v.) mūsu vismazākajiem dalībniekiem par rīta ieviržu laiku (10.15-12.15) un pa pēcpusdienu ieviržu laiku (15.00-17.00), tā lai vecākiem ir iespēja piedalīties programmā.

3 x 3 saieta pamatā ir latviešu valoda, zināšanas un dzīves ziņa. *Tas nozīmē, ka var piedalīties tie pieaugušie, kas prot pietiekami labi latviski, lai varētu sekot programmai, un tie bērni, kas prot un neatsakās runāt latviski. Bērņus pieņem 3 x 3 tikai tad, ja piedalās kāds no viņu vecākiem vai aizbildņiem. Bērnu vecāki/aizbildņi ir atbildīgi par savu bērnu latviešu valodas lietošanu 3 x 3 laikā.*

Dalības maksa

Pieaugušiem	\$495
Studentam	\$450
Viens vecāks un viens bērns	\$690
Viens vecāks un divi+ bērni*	\$895
Divi vecāki un viens bērns	\$995
Divi vecāki un divi + bērni*	\$1190

Gultas veļu un divieļus varam sagādāt, samaksājot papildus \$9.50 par personu visai nedēļai, vai var paši ņemt līdzī – segas un spilvenus ir sagādāti.

Čeki rakstāmi uz **3x3 Latvian Language Seminar**.

Ja vēlaties pārskatīt naudu tieši uz kontu, lūdz sazinieties ar Andri vai Irēni.

*Ģimenēm ir tikai jāmaksā par 2 jaunākajiem bērniem, jo LAAJ sedz maksu par vecākiem bērniem.

Tuvāku informāciju un pieteikšanos varat saņemt sazinoties ar vadītājiem: Andris un Irēne Ziedari, 4 Livingstone Court, Mount Eliza, Vic 3930.

Tel: 03 9787 5466 Mob . 0409 355 532, 0425 863 090

e-pasts: irene.ziedars@gmail.com

Pilnīgākas detaļas drīz būs mājas lapā: <http://sites.google.com/site/3x3australija/>

Argentīnas latvieši svin Valsts svētkus

Runas latviešu un spāņu valodās

21. novembrī Buenosairesā (Buenos Airesas), Argentīnā latvieši pulcējās uz Latvijas Valsts neatkarības proklamēšanas jubilejas svētku svinībām.

Aktu atklāja Draudzes un Dienvidamerikas Latviešu apvienības (DLA) priekšnieks Ilgvars Ozols. Svētbrīdi vadīja mācītājs D. J. Kalvo (Calvo). Pēc karoga ienešanas sekoja Argentīnas valsts himna un svētku runa spāņu valodā, kuru sniedza Marta Pellegrīni-Bērziņa. Hardija Madzuļa runu latviešu valodā nolasīja Ilgvars Ozols. Runu spāņu valodā tulkoja Andris Ozols.

Bez programmā minētā tika nolasīts paziņojums par Trīs Zvaigžņu Ordeņa piešķiršanu **Ilgvara Ozola** kungam. Tas ir piešķirts par viņa ilgga-dējo, atbildīgo un reizē arī svarīgo dar-

bu latviešu un latviešu tautas, garīgās dzīves, latviskās kopas un valsts labā.

Tika nodziedāta Latvijas Valsts himna un svinīgais akts noslēdzās ar karoga iznešanu. Klātesošie noskatījās DVD par Rīgas 800 gadu svinībām.

Dzintras Moreno-Rācenes vadībā sekoja apsveikumi un koncerts: Luba Kalvo (Calvo) deklamācijas; ar mūzikas priekšnesumiem uzstājās Jānis Lēnspēlnieks (saksofons), Viktors Vjugovs (klaviers), Jānis Strēlčūns (akordeons). Pēc koncerta sekoja loterija un svētku groziņu mielasts.

Svētku rīcības komisija pateicās apmeklētājiem.

Kā jau bija paredzēts, **12. decembrī** mūsu Argentīnas latviešu Augšamcelšanās draudzes namā, Hurlinghamā, ieradās Ziemassvētku vecītis.

Latviešu tautu meitas ar Latvijas karogu. Māsas Veiss (Weiss) un māsas Strelčūns.

FOTO Dzintra Rācene

Pēc dievkalpojuma latviešu un spāņu valodā ļoti daudzi bērni sagaidīja Ziemassvētku vecīti.

Dzintra Rācene
Laikrakstam „Latvietis“

Pie svētku galda: I. Ozols, Argentīnas pulkvedis Māris Dēliņš, Dr. Juan Martin Daujoitas (Lietuvas konsuls un pārstāvis), Draudzes mācītājs Davids Kalvo (David Calvo), Jānis Strēlčūns ar akordeonu un Dzintra Rācene.

Pēc dievkalpojuma latviešu un spāņu valodā, bērni sagaidīja Ziemassvētku vecīti.

FOTO Dzintra Rācene

DV Pertas nodaļa svin Ziemassvētkus

Viens otrs izlavījās no pantiņa skaitīšanas...

Svētdien, **19. decembra** pēcpusdienā DV Pertas nodaļa rīkoja savu Ziemassvētku eglīti. Šogad to nolēma rīkot vēlā pēcpusdienā, jo vakarā pa tumsu neviens negribot braukt. Tas liekās nepiepildījās, jo šoreiz bija vēl

mazāk apmeklētāju nekā pagājušā gadā vakara sarīkojumā. Tomēr bija sanākuši kādi nepilni trīsdesmit biedri un draugi, kuri kopā pavadījām omulīgas stundas. Bijām priecīgi savā vidū atkal redzēt mūsu nodaļas priekšnieku, kuru pēc tik gara un ilga ceļojuma gandrīz vairs nevarējām *pažīt* un taču atcerēties, jo nu jau visi paliekam vecāki gados.

Sarīkojumu uzsāka **Gunārs Kaģis**, aicinot mācītāju **Guni Balodi** uzsākt, kā jau šādā gadījumā pienākas, ar Svēto rakstu vārdiem. Mācītājs mums nolasīja Ziemassvētku notikuma stāstu un nobeidza ar lūgšanu Tam, kura dzimšanas dienu mēs atzīmējam: Jēzum Kristum. Tūlīt tad arī turpinājām ar *Klusa nakts, Svēta nakts*.

Sekoja apsveikumi un laba vēlējumi nākamajam gadam no citām DV nodaļām un Anitas Vaļikovas un Jūlija Bernšteina Ziemassvētkiem piemēroti dzejoļi. Tad nu uzdzērām šampanieti

ar pateicību vecajam gadam un nākamajam gadam par godu un vēl nodziedājām vairākas Ziemassvētku dziesmiņas, kad parādījās Ziemassvētku vecītis.

Tas bez kādas lielas kavēšanās ķērās pie darba un dalīja visiem *labiem bērniem un cītīgākajiem* mūsu kopas darbiniekiem dāvanas. Pie tās gan nevarēja tik viegli tikt, ja nevarēja noskaitīt *pantiņu*. Bija gan viens otrs, kurš gan izlavījās no pantiņa skaitīšanas ar Ziemassvētku veča izrunāšanos, lai nu gan to dāvanu dodot tik un tā. Drīz vien dāvanu maiss bija tukšs, un vecītis devās atkal prom, lai atkal nāktu nākamgad.

Atkal kluba vadītājs **Viktors Mazalevskis** un mūsu vanadzēs bija rosījušās un gādājušas svētku galdu ar visdažādākiem kārdinošiem ēdieniem: tur bija cepta zivs, cāļi, aukstā

Pantiņš tomēr ir jāskaita.

FOTO Jānis Purvinskis

Turpinājums 11. lpp.

Ziemassvētku laiks Rīgā

Smaržo karstviņš un piparkūkas

Latvijā sniega aizputināti visi ceļi un taciņas. Rīgas Centrs, novakaram tumstot, iemirdzas Ziemassvētku uguntiņās.

Doma laukuma tirdziņā sāk smaržot karstviņš un piparkūkas. Te šogad var ieraudzīt arī agrāk neredzētas amatnieku darinātas lietas. Saldumu un citu kārumu dažādība priecē acis, un liksmi apmeklētāju pulciņi fotografējas pie lielās egles, dzer karstviņu, tēržē ar Ziemassvētku večīti, bet mazākie meklē karuseļa zaķi vai vizinās

ar rūķa vadīto draudzīgo poniju.

Tomēr dienā Rīga ir diezgan pelēka, rets skatlogs izgreznots. Vecrīgā universālveikala *Centrs* skatlogā piparkūku zaķi – tāda kā svētku ekspozīcija par tēmu – *Zaķīšu pirtiņa*. Tā izvietota lielajā galerijā, kur tiek tirgoti arī dažādi svētku gardumi: rieksti, piparkūkas, *Laimas* saldumi un pat desas.

Līvu laukumā gluži vientuļi griežas lielais Panorāmas rats, tāds nepiedienīgi svešs Vecrīgai. Vēl jau ir laiks

līdz Ziemassvētku vakaram, varbūt pilsēta iegūs vēl kādu skaistu rotājumu, kas to sasildīs, tāpat kā šobrīd jau visur skanošās Ziemassvētku melodijas. Pilsētā katru dienu vēl tiek izvietoti jauni rotājumi. Iespējams, ka Rīgā visi rotājumi būs izvietoti tikai uz Jauno gadu, jo jāņem vērā, kas šobrīd valda pilsētas Domē, un krievu Ziemassvētki jau vēl tālu pēc Jaunā gada.

Maija no Rīgas
Laikrakstam „Latvietis“

Ziemassvētku Prieka vēsts

Turpinājums no 1. lpp

dīm notiks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs. Un to ņemieties par zīmi: jūs atradīsīt bērnu autos ietītu un silē gulošu.

Pestītājs mums visiem ir nepieciešams. Bez Viņa netiekam debesu valstībā. Daudzi cilvēki domā, ka viņiem Pestītājs nav vajadzīgs; ka var dzīvot bez Dieva vadības, un, ka galu galā beigās taču viss būs labi. Viņu prātā izskaidrojums ir, ka Dievs ir mīlestība un tāpēc visus pieņems. Ja tas tā būtu, tad mums nebūtu Ziemassvētki, un Kristus nebūtu nācis pasaulē. Patiesība, kas atrodama Svētajos Rakstos, māca, ka mēs visi piedzimstam grēkā, attālināti un atšķirti no Dieva. Tas ir stāvoklis, kurā atrodamies un ar paša spēkiem nav grozāms. Un te izpaužas tā Dieva lielā mīlestība. Dievs sūta pasaulē savu mīļo Dēlu, lai caur Viņa krusta nāvi mūsu grēku sods tiktu samaksāts. Jēzus mirdams pie krusta sevī uzņēma mūsu grēku. Ja apzināties, ka esam grēcinieki, ticam uz Jēzu Kristu, tad esam pestīti. To lasām Jāņa ev. 3:16-18 **„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis,**

ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību, jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta. Kas tic Viņam, netiek tiesāts, bet, kas netic, ir jau spriedumu dabūjis tāpēc, ka nav ticējis Dieva vienpiedzimušā Dēla Vārdam.

Mums skaidri pateikts, ka ticība ir tā, kas mūs glābj. Ticēt nozīmē uzticēties, paļauties, pakļauties, paklausīt Viņam. Ticēt nozīmē apzināties, ka paši no sevis nevaram Dievam tuvioties. Ticēt nozīmē, ka savu dzīvi uzticam Viņam un apliecinām Viņu par savu personīgo Kungu un Pestītāju.

Dieva Vārds mums māca: **„Jo, ja tu ar savu muti apliecināsi Jēzu par Kungu un savā sirdī ticēsi, ka Dievs Viņu uzmodinājis no miroņiem, tu tiks izglābts. Jo ar sirds ticību panākama taisnība un ar mutes liecību pestīšana, jo raksti saka: neviens, kas uz Viņu paļaujas, nepaliks kaunā.**

Kad mēs apliecinām ar savu muti, un sirdī ticam, tad varam būt droši, ka esam glābti. Varam dzīvot mierā, nomirt mierā, zinādami, ka Kristus dēļ mūsu vieta Tēva namā ir droša.

Vai tu esi apliecinājis ar savu muti, ka Jēzus Kristus ir Kungs, un sirdī ticējis, ka Dievs Viņu uzmodinājis no miroņiem? Ja esi, tad pēc Dieva žēlastības tu esi glābts. Izsaki Viņam godu un pateicību. Ja neesi, ko kavēties? Zemojies Viņa priekšā šodien un, nožēlodams savus grēkus, pieņem Viņa mīlestības dāvanu.

Varbūt tu nezini kā lūgt. Došu piemēru:

Mīlais Debesu Tēvs,

Es zemojos Tavā priekšā, Jēzus Kristus vārdā. Es atzīstos, ka esmu grēcinieks, un, ka pats sevi nespēju izglābt. Es nožēloju visus savus grēkus, un lūdzu – piedod man Jēzus Kristus izlietās asins dēļ. Es atveru savu sirdi Jēzum Kristum un apliecinu Viņu kā savu personīgo Kungu un Pestītāju. Paldies, ka Kristū Jēzū es esmu glābts. Ņem mani pie rokas un vadi. Amen.

Ja šī ir tava sirds lūgšana, tad patiesi šie Ziemassvētki tev ir un būs priecīgi un svētīgi. To no sirds vēlū ikkatram lasītājam.

Prāvests Kolvins Makfersons
(Colvin S. MacPherson)

Laikrakstam „Latvietis“

DV Pertas Ziemassvētki

Turpinājums no 10. lpp

gaļa, skābēti gurķi, dažnedažādi salāti un pat *muzikantu gaļa*, nu viss, ko vien sirds vēlē svētkos. Tad taču vēl kafija un kūkas, un nu vēders atkal pilns līdz pilsumam. Redzi nu, vēl svētki

nav īsti sākušies, bet svariņi jau rāda 2–3 kg nākuši manam svaram klāt. Atkal klapatas, kā tos dabūt nost. Bet ko var darīt, svētki tomēr ir jāsvēti, un tas nozīmē ēšanu un svāra pielikumu.

Bet nu jau gandrīz metās tumsa, un man vēl 80 km ceļš uz mājām. Tā nu atvadījāties un vēl viens otram no-

vēlējām jaukus svētkus un Jauno gadu, un ar to DV eglītes svinēšana mums nu bija galā. Paldies par pagājušo gadu un uz atkal redzēšanos dažādu panākumu pilnajā 2011. gadā,

Jānis Purvinskis
ar savu sieviņu Vēlu
Laikrakstam „Latvietis“

Adventa laika mērķis

Ilgstoša vēlēšanās, ilgas, kas nepāriet

Adventa laiku pirms Ziemassvētkiem var salīdzināt ar ziemas ziemas spelgoņā sasalušu koku, kurš pacietīgi gaida. Kurš dienu pēc dienas kā sakaltis un nedzīvs ļauj salam, vējam, jā, varbūt arī izsmieklam – ja nu kādam *citplānētītim* mēģinātu iestāstīt, ka šis salā sastingušais koks pavasarī uzplauks krāšņos, smaržīgos ziedos, un rudenī no tiem riesīsies bagāti augļi.

Ja koks runātu cilvēku valodā, viņš mums vislabāk par visiem prastu izstāstīt, ko nozīmē Adventa laiks: gaidīt, gaidīt, ar pacietību un nesatricināmu vēlēšanos gaidīt siltās saules un pavasara atnākšanu.

Adventa laikam raksturīgā pacietība, atvasināta no grieķu MAKROTHYMEIN, burtiski nozīmē – VĒLĒTIES ILGI. Tā ir ilgstoša vēlēšanās, ilgas, kas nepāriet, ko nekādi satricinājumi – ne ārēji, ne iekšēji, nespēj *izsist no sliedēm*, tiecoties uz mērķi.

Kas tad ir šis Adventa laika mērķis mums, piederīgiem Rietumeiropas kristīgai kultūrai?

Vērojot plašsaziņas līdzekļos un aktivitātēs ap Ziemassvētku gaisotnes veidošanu, nostiprinās pārliecība, ka pareizāk būtu teikt – šķietami kristīgā kultūra, jo rūpējoties par svētku ārējām izpausmēm, labākajā gadījumā – par cilvēkmīlestību dažādos labdarības pasākumos, uzsverot ģimenes vērtības u.tml., pats Betlēmes Bērns – šis Ziemassvētku gaisotnes mērķis un avots – lielajā steigā ir gluži aizmirsts.

Un kāda ir mūsu katra attieksme pret Jēzu Kristu un Viņa Dzimšanas notikumu? Ko ES ar to saprotu? Kādas ir MANAS pašreizējās dzīves vērtības? Ja es tās sakārtotu, tad interesanti – kurā vietā manu vērtību skalā atrastos Dievs? Un ko es pats saprotu ar šo vārdu *Dievs, Jēzus Kristus*? Kādus priekšstatus par SAVU iekšējo pasauli, par savu sirdsapziņu, par mīlestību esmu izveidojis sevī savas dzīves laikā? Kas ir manas dzīves *kodols*, ass, ar kuru griežas mana dzīve? Vai tā nav izkustējusies ārā no tās orbītas, kura saskaņota harmonijā ar zvaigžņu miliādēm un mani tuvcilvēkiem?

Kad es pēdējo reizi esmu relaksēti, pilnīgā mierā viens pats apsēdies un apdomājis savu dzīvi? Kur es atrodos? Uz kuriem es eju? Kāds ir manas dzīves mērķis? Un kad es pēdējo reizi piedzīvoju mīlestības piepildītu sirdi – svētlaimīgu klusumu sevī?

Adventa laiks mūs katru ved šajā klinātnā noslēpuma pilnajā ceļā uz savu sirds pasauli, kurā no mūžības mīt tā Dieva gaisma, kurā ir dzīvība un mīlestība. Ar šo Gaismu esam ienākuši šajā pasaulē, un ar šo Gaismu

arī aiziesim, katram no mums tik nezināmā stundā... un nebūs mums blakus tajā brīdī ne mūsu draugi, ar kuriem daudz laika bijām kopā vadījuši, nedz ienaidnieki, kurus bieži vien nēsājām sev līdzī kā smagas svina bumbas savā domu pasaulē. Tur būs tā robeža, kur paliksim *aci pret aci* ar To, kuru visas savas dzīves laikā tā arī nebūsim varbūt paguvuši lielajā steigā iepazīt.

Šīs pārdomas manī izraisīja divas neparastas satikšanās. Tās bija divas, jau tuvu nāves robežai dusošas sievietes. Abas visu mūžu uzcītīgi gājušas baznīcā, viena no tām turklāt paaudzēs mācītāju ģimenē dzīvojusi un uzaugusi.

Vienu no viņām bija *sagrauzusi* fiziska slimība, otru – garīga. Un tieši tā – no it kā kristīgas vides nākusī atradās pilnīgā prāta mijkrslī. Šo slimību moderni sauc par demensu, bet tautā to sauc vienkārši par plānprātību.

Abas pietiekami turīgas, ar naudas iekrājumiem, kas pēdējos gados bija ievērojami auguši, pārdodot Latvijā atgūtos īpašumus.

Visā skarbjā realitātē redzēju, kā dziesit dzīvība, ko nevar ne par kādu naudu saturēt. Gadu desmitiem ticis krāts, skaitīts un kalkulēts, visas domas griežot un vērpjot ap saviem naudas kontiem un banku seifiem. Rokas, kas radušas tikai ņemt, ne dot. Līdz cilvēku ievērotas, aptenotas un apskaustas. Bet bez īstiem draugiem un bez mīlestības.

Lūk, un klāt pēdējās dzīves stundas.

Nekad neaizmirstīšu izmisuma pilno skatienu burtiski izģindušajā sejā, kad viņa sacīja: „Ja es varētu dzīvot otrreiz...”

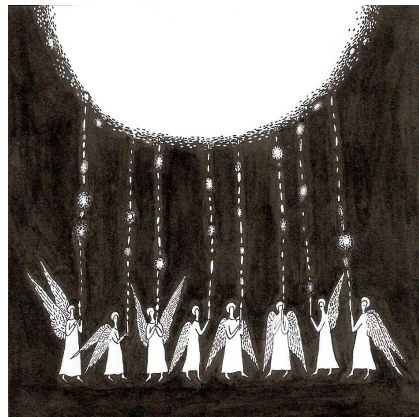
Vēl neparastāk piedzīvoju otras sievietes prāta apskaidrību lūgšanas laikā, un viņas nepieciešamību izsūdzēt savus lielākos grēkus. It kā uz brīdi atvērās aizkars, kurā iespīdēja prāta gaisma. Kā slīcējs viņa satvēra manu roku un, degoši vārdi plūda pār viņas lūpām...

Tādu mieru piedzīvot, tādu atpestījošu, skaidru mieru! – TĀDAI jābūt Dieva žēlastībai un klātbūtnei, es domāju – tādai!

Abas šīs sievietes taču gadu pēc gada bija tieši tāpat, kā mēs – Adventa laikā gatavojušās Ziemassvētkiem, un tieši tāpat, kā mēs, savas sirdsapziņas pasaulē tā īsti ieskatījušās laikam nebija nekad.

Svētais Pēteris Hrizologs teicis: „Kaut mēs ikviens vēlētos ieraudzīt pilnīgu patiesību par savu dvēseli – to, kura ir paralizēta! Tad mēs ievērotu, ka dvēsele, spēkus zaudējusi, vārgst savā grēku gultā. Un Kristus darbība tad kļūtu par gaismas avotu.”

Intereses pēc, ļoti uzmanīgi vēlreiz pārlasu Veco Derību, lasu Jauno Derī-

Ievas Krūmiņas zīmējums

bu un Baznīcas Tēvu atstātās mācības, kurās mēģinu noskaidrot, kādi ir tie priekšnoteikumi, kuri cilvēkam jāievēro, lai viņā mājotu šī *dzīvā, maigā gaisma*, par kuru pārliecinoši runā Sv. Augustīns u.c. kristīgās ticības liecinieki.

Atbilde ir visur viena un tā pati: vispirms gribēt saskatīt patiesību pašam par savu sirds pasauli, pazemībā atzīt visus savus pārkāpumus Dieva un cilvēku priekšā, un tad no visas sirds ar asarām, ar lielu kaunu to visu nožēlot un lūgt piedošanu.

Sv. Siluāns, kas bija pazīstams ar to, ka lūgšanu laikā vienmēr raudāja, mums māca: „Pievērs savu dvēseli Viņam un saki: *Kungs, piedod man!* – un neuzdrīksties domāt, ka Viņš tev nepiedos! Dieva labestība nespēj nepiedot, Viņš piedod un svētdara nekavējoties. Lūk, patiesība! Dievs ir mīlestība. Mana dvēsele ir piedzīvojusi Kunga labestību, un tagad mans gars neremdināmi ilgās dienu un nakti tiecas pie Viņa.”

Teologs Harijs Emersons Fosdiks savā grāmatā *Lūgšanas nozīme* saka, ka tad, ja cilvēki pareizi iemācītos Dievu lūgt, visas psihiatriskās slimnīcas būtu jāslēdz.

Protams, kas būtu liels zaudējums zāļu industrijai, bet ticības dzīve, ja to praktizē, nevis imitē, ir darījusi un joprojām dara brīnumus ik dienas. Vecajā Derībā visos brīnumainajos bērna piedzimšanas gadījumos un visos izšķirīgajos pestīšanas vēstures brīžos atklājas viena un tā pati vēsts: pestīšana nav cilvēka darbs, to ir neiespējami paveikt pašam saviem spēkiem. Cilvēkam ir jāļauj, lai Dievs viņam pestīšanu dāvā – tā ir jāpieņem kā nepelnīta dāvana. Pāvests Benedikts XVI saka: „Jēzus, kas, nebūdam mūsu vēstures auglis, bet gan dāvana no augšienes, paver jaunu aizsākumu. Viņa pirmavots ir nevis cilvēks, bet gan Dieva Gars, un līdz ar Viņu aizsākas jauna cilvēce. Dievs spēj darboties šodien un šeit, manā pasaulē.”

Uzvara ar labu*Turpinājums no 1. lpp*

kā ar savu klātbūtni. Kur viņa ir, tur zūd tumsība – ne ar kādu papildus piepūli, ne ar svešu palīdzību, bet ar pašas gaismas izpausmi. Ir zīmīgi, ka Ziemsvētki ir šādi gaismas svētki, gada pašā tumšākajā posmā.

Kā lai mēs pastāvam pret ļauno, ka lai gūstam daļu pie Ziemsvētku labā uzvaras? Bieži lietojam divas taktikas, kas tomēr reti sekmējas. Pirmā: mēģināt no ļaunā paslēpties. Ar šo taktiku saistītas bailes, un bieži agrāk vai vēlāk ļaunums mūs tomēr uzož un nožmiedz. Otrā taktika: vienam kon-

krētam ļaunumam mēģināt pretoties, ņemot palīgā citu, vēl iedarbīgāku, tādējādi cenšoties velnu izdzīt ar Belcebulu. Pat ja tas kādreiz izdodas, kā tad no šī palīga tikt vaļā?

Galu galā tomēr nekas nav pastāvīgāks un spēcīgāks kā Dieva klātbūtne un Viņa labā griba. Tādēļ: atvērsim mūsu sirdi un prātu Viņa gaismai. Uzņemsim to mūsu dzīvē klāt esošu un iedarbīgu.

Novēlu to Jums kā to galveno Ziemsvētku dāvanu. Uzvarēt ļauno ar labo ir pastāvīgs izgaismošanas process, kas sākas ar mums pašiem, lai mēs labo spētu atzīt un ar to iedegties. Seko Jēzus padoms, gaismu nelikt

zem pūra, bet uz luktura. Arī tas ir svarīgi, lai tumsa klīstu, lai labais uzvarētu ļauno. Jēzus gaisma nav mums domāta, lai mēs ar to tikai veidotu iekšēju romantiku. Gaisma uz luktura ir apdraudēta no vēja un vētras brāzmām, bet tikai uz luktura tā ir tumsas un ļaunā klievētāja. Pat riskējot pārmetumu, ka esam iedomīgi vai iejaucamies citu atbildībā.

Sākot ar Ziemsvētkiem, mēģināsim Dieva spēkā uzvarēt ļauno ar labu, mūsu ikdienā un varbūt pat lielās lietās. Tās katrā ziņā būs tās viskaistākās uzvaras, tās paliekošas un svētīgās.

Arhibīskaps Elmārs Ernsts Rozītis**Ziemsvētku raksts***Turpinājums no 2. lpp*

iegaumējuši savu viedo Skolotāju mācību: „Kad jūs redzēsiet x un y ieejam trešajā kvadrantā un alfa un beta nostāsies vienā līnijā, tad Visums apsvieks Jaunpiedzimušo Ķēniņu. Bet jūs redzēsiet pirms tam *blakus istabā* (paralēlajā dimensijā R.S.) lielas lietas notiekam – Serafi būs sakārtojušies sešstūra pozīcijā desmit loka šāvienu attālumā apkārt tai vietai... un sudrabotās kolonnas, kas virs tiem – satecēs vienotā starā, kurš aizšauj Izplatījuma. Jūs ieraudzīsiet trīs spīdekļus tuvojamies lielā Spēkā kā oranžas krāsas zvaigznes. Tad tie – samazinot ātrumu un augstumu, tuvosies tai vietai, kas ir jūsu ceļa mērķis. Kad jūs redzat Tos planējam virs nama, tur ieejat.“

Tikmēr namā notika lielas lietas. Likās – laiks, telpa, enerģija un matērija izdarīja sarežģītas metamorfozes. Vienu brīdi nams piepildījās ar žilbinošu gaismu, uz kuru zemes cilvēks nespētu tieši skatīties. Gaismas avots bija spožāks par Sauli. Virs nama un apkārt tam viss iezaigojās krāsu ugunī un uz mirkli naktī bija gaišs kā dienā. Likās – zibens liesma sastingumā apgaismo un izgaismo visu apkārtni – tuvo, tālo, iekšējo, ārējo, vienveidīgo un daudzpakāpju, formas, saturu un izpausmes... Telpa pildījās ar krāsu un skaņu simfoniju, un tostarp likās –

izceļam skaņas DO absolūto toni.

Visa apkārtnē drebēja.

Tās bija cilvēka un zemes svētās trīsas, kas rodas Tā Kunga priekšā.

Un tad virs zemes nāca VIŅŠ PATS.

Viņš Pats pasniedzās, maigi caurvīdams svētās sievietes ķermeni, kas Viņam bija izdedzētā Māte.

Mainījās krāsu un skaņu gamma.

Visam iepriekšējam pievienojās Zvani.

Tie iedunējās visās zvanu skaņās – sākot ar vissmalkāko Ziemsvētku zvārgulīšu dzidro šķindināšanu, līdz pat baznīcu torņņu zvanu varenai dimdoņai.

Tālu Austrumos atskanēja OMM, kur klosteros viedajiem tika dots garā redzēt notiekošo. Tie ieelpoja un izelpoja un pielūdza Jaundzimušo Debesu Ķēniņu...

Rietumos atskanēja AMMENN – no miljonu un vēl nedzimušo biljonu lūpām, kas vēlāk lasīs Viņa Vārdus, ies uz Viņa Dievkalpojumiem, baudīs Viņa Sakramentus, un rakstīs cilvēku dzīves normas pēc Viņa Evaņģēlija...

Bet taņī brīdī namā viss vēl tikai pieņēmas Spēkā.

Tuvojās Svētais brīdis...

Apkārtesošie cilvēki un visa dzīvā radība un visi, kas bija un skatīja un pieredzēja – visi krita ceļos un dziedāja Tam Kungam savās dvēselēs un ar savām mutēm teica un slavēja To, Kurš Valda Augstībā, To, Kurš kalpa veidu

ir pieņēmis un tapis cilvēkam līdzīgs, To, kurš Svētu dara un Svētī virs Zemes un Debesīs.

Un tad Gaisma kļuva desmitkārt spožāka par Sauli.

Atvērās priekšgars un Svēto Spārnoto Viņa Sulaiņu kori dziedāja: Gods... Miers... Labs prāts...

Cilvēks krita pie zemes un pielūdza...

Radība drebēja svētuma priekšā...

Zeme piepildījās ar Debesīm...

Viss svētumā un bijībā piepildījās ar Debesu dāvanām.

Viss tika apskaidrots un svētdarīts.

...Pēc ilga laika – pēc diviem tūkstošiem gadu, Kristus mācekļi un kalpi, – tie arī teic slavu Viņam, un aicina visus teikt slavu Viņam! –

Lai gods un slava Viņam pie visām tautām uz bērnu bērniem!

Lai nāk Viņa Valstība un pieaug spēkā, kas jau arī notiek!

Lai atgriezīgie grēcinieki bauda dzīvības eliksīru, kas vēlāk iztecēja no Viņa rētām!

Lai lieli un mazi dzied Alleluja!

Lai slavē Viņa Vārdu, kas spiežas dziļi iekšā!

Lai Betlēmes zvaigznes spīd pār draudzi!

Lai Jūras Karaliene svētī!

Un Ercenģelis saka : Amen.

Priecīgs, svētīgs jums visiem Ziemassvētkus!

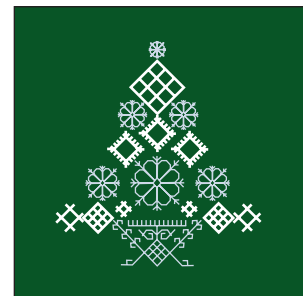
Mācītājs Raimonds Sokolovskis

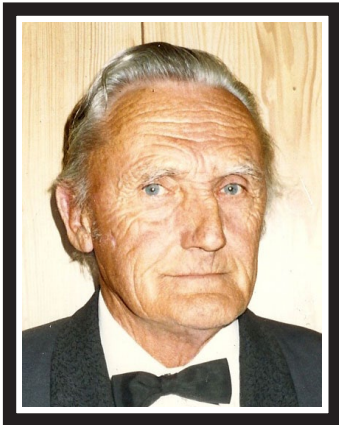
Adventa laika mērķis*Turpinājums no 12. lpp*

Lūk, tas arī ir Adventa laiks – lēnu, dziļu pārdomu laiks par neizdibināmo Dieva iemiesošanās noslēpumu, kas notika mūsu pestīšanas labā. Tas ir pārdomu laiks, kurā drosmīgi stāties pretī kārdinājumiem, jo tieši tie atsedz mūsu apslēpto dabu, mūsu apslēptās tieksmes. Origēns gan saka, ka kārdinājumi atklāj arī mūsu noturības un drosmes tikumus, kas apslēptā veidā jau mītot katrā no mums. Kungs mums saka līdzīgi kā Iļabam: „Vai tu domā, ka man ar tevi runājot, ir cits mērķis kā vien ļaut atklāties tavam taisnīgu-

mam?“ Un cituviet Kungs saka: „Es tevi pazemoju un liku ciest badu, lai atklātos, kas ir tavā sirdī.“

Šajā gada vistumšākajā laikā, vismaz pie mums, Eiropā, cauri ziemas spelgoņai un daudzreiz arī – cauri līdzcīvēku sirds aukstumam un vienaldzībai, meklēsim patieso Gaismu. Svētajos Rakstos patiesā Saule un patiesā Gaisma ir Jēzus Kristus. Tā nav neona gaisma vai mirgojošas reklāmu ugunis. Tā ir klusā, maigā, brīnīšķā Gaisma, kas pār mums visiem Ziemassvētkos nolaidīsies kā mīlestības piepildīts miers.

Vera Rozīte*Laikrakstam „Latvietis“*

Mūža Ceļš

Jauktam Korim Ilze Kalnāre Ēriks Ozoliņš

1. KUR TU ZŪDI MŪŽA CEĻŠ, BIE-ZĀ RĪ-TA MIG-LĀ?

2. PĀ-RI AIZĀ... GĀ-LEI,

3. TĀ-LU KALNĀRE... JAU-ZŪ,

ĒRIKS OZOLIŅŠ
16.09.1923 - 03.12.2010

Ar mīlestību un cieņu Ēriku piemin
Brisbanes latviešu biedrības kora, "Beverīna", saime.

TUR VAIRS TEVI NESAREDZ BEZ-DE-LĪ-GA ŽIG-LĀ.

PRETĪM BALTĀI, MIERĪGAI ĶIE-VA ZE-MES TĀ-LEI.

CE-ĻA GALĀ APSTĀJOS, SVĒ-TU RO-ZI LAU-ZŪ.

Ēriks Ozoliņš

16.09.1923 – 03.12.2010

„Kur tu zudi mūža ceļš, biezā rīta miglā...?“

I. Kalnāre

Ilzes Kalnāres dzejā Ēriks Ozoliņš saklausīja melodiju un tapa dziesma. Ar šo un citām viņa kompozīcijām, Brisbanes Latviešu biedrības kora *Beverīna* dziedātāju pulciņš atvadījās no sava iemīļotā diriģenta.

Nedaudz mēnešos Ērika mūža ceļš pārvērtās grūti ejamā taciņā, kas 3. decembra rītā izsīka un izzuda pavisam.

Tikai dienu iepriekš viņš lūdza, lai viņam atnes nošu papīru. Viņš dzirdot jaunas melodijas. Tās netika pierakstītas, bet līdz ar viņu aizgāja aizsaulē... kā dāvana varbūt, tiem dziesmu draugiem, kuri gaidīja viņu nākam.

Ar Ērika aiziešanu Brisbanes latviešu sabiedrībai zūd stūrakmens, bet korim – tikpat kā visa sirds. Bet saviem koristiem, kā mudinājumu nepagurt, neapklust viņš atstāja bagātīgu dziesmu krājumu. Liekas, ka notiek, kā viņš būtu vēlējies. Skaitā mazs, bet gribā spēcīgs dziedātāju pulciņš turpina skandināt latviešu dziesmas, starp tām, obligāti, kāda Ērika komponēta.

Liekas, ka dziedātāji jūt ar viņa dziesmām tādu kā radniecību. Koris Ērikam bija dzīvs instruments, nepieciešams dziesmu tapšanas un spordināšanas posmā. Bieži vien šur tur gadījās kāds maināms tonis, ko dziedātājiem nācās no atmiņām izdzēst, un vietā likt kaut ko mazliet savādāku. Tas, it sevišķi no sirmām galvām, bija daudz prasīts. Ne viens vien ilgojās pēc kaut kā vieglāka, pazīstamāka, pēc tām skanīgām Ērika harmonizētām tautas dziesmām, kas visiem patika.

Kad jaundarbi sāka parādīties, kā sēnes pēc lietus, sirmās galvas *pukojās*. Kāds tā aplinkus ierunājās: vai tad

nav jau diezgan? Kāds cits piesardzīgāk apjautājās: Kā tas iespējams? Vai tad dienā tik stundu atliek? Kad Ēriks atbildēja, ka tā viņš izmanto bezmiegu, ārsts, tenors, piedāvāja izrakstīt miega zāles. Ēriks smējās, koristi smējās, bet kompozīcijas tāpat nāca, viena pēc otras.

Divaini tas, ka gadu gājumā koristu attieksme pret Ērika jauniem darbiem mainījās. Dziedātāji ar interesi gaidīja jauno un nesūdzējās vairs par izmaiņām. Likās, ka dzīvais instruments bija kļuvis gudrāks, spējīgāks cīnīties ar jauniem toņiem un leņķiem bez gala par savu diriģentu. Kora priekšniece Ēriku Ozoliņu nominēja Austrālijas valdības gadskārtējai balvai, un *Order of Australia* medali viņam piešķīra 2000. g. septembrī. Neilgi pēc tam Ērika cienītāji iesniedza Latvijas valdībai līdzīgu nomināciju, un Ēriks saņēma Latvijas Republikas Triju zvaigžņu ordeņa I pakāpes (zeltīto) goda zīmi 2003. gadā. Viņš devās uz Rīgu to saņemt pats... ļoti aizkustināts. Tādu, tik lielu godu, viņš nebija sagaidījis. Viņš neuzskatīja dziesmu *darināšanu* kā darbu. Tas bija tīrais prieks.

Viņš tikai rakstīja, ko sirdī dzird, bez īstas skolas, ar pašmācības ceļā gūtiem principiem. Tā viņš teica.

Ja apstākļi būtu ļāvuši viņam nokļūt konservatorijā, viņa mūža ceļš varbūt būtu citādi staigāts, bet diez vai arī tad Ēriks būtu tālu aizgājis no latviešu dziesmas. Tā viņam bija vismīļākā. To jau viņš šūpulī dzirdēja.

Ēriks Ozoliņš dzima 1923. gada 16. septembrī, Bauskas apriņķa, Jaunsaules pagasta *Strautiņos*, mūzikas

mīļotāju ģimenē – Žaņa un Zelmas Ozoliņu vienīgais dēls. Saimniecība atradās skaistā vietā, Mēmeles krastā, bet pirmais pasaules karš bija visu izpostījis tā, ka mājas atjaunošana un aizaugušo lauku atkopšana ievilkās garumā. Žaņa Ozoliņa vaļasprieks – mūzika – smago darba nastu atviegloja. Viņš prata spēlēt vairākus instrumentus, bija kapelmeistars Jelgavas kājnieku pulkam, divu pagastu draudžu ērģelnieks, kā arī Jaunsaules kora diriģents.

Protams, ka Ērikam pirmā no tēva saņemtā dāvana nebija spēlmanīta, bet mutes ermoņika, un viņš sāka meklēt un atrast pazīstamas melodijas, pārsteidzot vecākus ar brašu *Kur tu teci, gailīti*. Tas četrus gadus vecam lauku zēnam bija pamatīgs sasniegums. Kad pirkstiņi pastiepās garāki, tēvs mājās pārnesa brīnumskaistu *Hohner* divrinču rokas ermoņiku. Ar tēva palīdzību mazais zēns arī to ātri iemācījās spēlēt

Turpinājums 15. lpp.

Ēriks Ozoliņš

Turpinājums no 14. lpp

un spēlēja visur un vienmēr, līdz pagastā viņu pazina kā lielu muzikantu.

Pirmā lielā uzstāšanās nāca Bauskas bērnu svētkos, kad, maršus spēlējot, viņš vadīja gājienu. Tos pašus viņš spēlēja meiteņu vingrotāju pulkam, tikai ar improvizācijām, lai pavadītums pielāgotos priekšnesumam. Ar šo sekmīgo uzstāšanos Ēriks izpelnījās atļauju sēsties pie tēva apbrīnojamā harmoniuma – veca, liela kalibra kājminama instrumenta, kas ieņēma viesistabā goda vietu. Vispirms gan nāca apmācības nosū pazīšanā un lasīšanā, un pagāja laiks līdz kājas ērti sasniedz paminas un pirksti oktāvu. Pirmais apgūtais gabals bija Hendela slavenais *Largo*, un puika to spēlēja reizi pēc reizes, tā, kā visa māja trīcēja. Vecāki juta, ka Ērikam ir talants un nodeva viņa turpmāko izglītību vietējā mūzikas skolotāja rokas. Skolotājs piedzināja, lai neļauj zēnam slinkot, jo tiek sperts pirmais solis uz konservatoriju un tālāk.

Zēns neslinkoja, bet viss pēkšņi mainījās, kad traģiskā nāvē mira viņa mīļotais tēvs. Ērika pienākums tagad bija palīdzēt mātei un turpināt tēva iesāktos darbus. Konservatorija izraudzījās nesasniedzama, bet mūzika neveda no viņa jkdienas. Pagasts Ērikam uzticēja arī Zaņa Ozoliņa ar mūziku saistītos pienākumus un lēnām, bet arvien drošāk, viņš sāka patiesi soļot tēva pēdās.

Pienāca 1941. gads, un baigā gada vagonos iesēdināja arī jaunsauliešus, starp tiem koristus un baznīcas ērģelnieku. Ēriku aicināja ērģelnieku atvietot, bet koris no nelaimes aplkusa. Pēc gada, kad nāca ziņa, ka vācieši ļauj Bauskā rīkot dziesmu svētkus, Jaunsaulas koris atsāka darbību ar jauno Ozoliņu kā diriģentu. Atļauja nāca ar noteikumu, ka pirmajai dziesmai jāskan vāciski. Komiteja izvēlējās garīgu dziesmu – labāk Dievu slavēt, nevis Vācemi. Svētku programmā bija itin visas lielās latviešu kora dziesmas, un, koristus apmācot, katra nots no tām dziesmām uz mūžu iesēdās Ērika atmiņā.

Tad nāca karš un Ērikam, kara gaitas. Viss pārējais zuda. Ēriks kara beigās sagaidīja Prāgā, ar dramatisku bēgšanu no krieviem, no vienas DP nometnes uz otru. Izraudzījās, ka katrā vietā, kur latvieši, tur koris, un tā, vai nu diriģējot, vai dziedot, Ērika ceļš šķērsoja pēckara Vāciju. Viņam trūka maizes, trūka viss, bet ne latviešu dziesma. Ēriks devās pāri jūrai uz Angliju, izdzirdējis, ka tur solot darbu – darbs gaidīja, kā arī mūzikā ienesīgi gadi. Strādnieku hostelī dzīvoja ap simts latviešu puisi un starp tiem mūzikas cienītāju diezgan, lai izveidotu varenu dubultkvartetu un orķestri ar visām bungām. Vakari skanēja vienos meģinājumos, un drīz, kā dziedātājus,

tā instrumentālistus aicināja piedalīties latviešu un arī angļu sarīkojumos. Angļi augstu novērtēja viņu muzicēšanu, un ielūgumi nāca pat uzstāties privātās mājās, kur viņus vienmēr labi pacienāja un atalgoja. Ērikam nāca aicinājums diriģēt vīru kori kādā ogleņu pilsēta netālu no Bradfordas, bet tur viņš palika tikai, lai sagatavotu dziesmas pirmajiem latviešu dziesmu svētkiem Anglijā. Uz svētkiem palikt viņš nevarēja. Viņam steigšus bija jādodas tālāk uz Austrāliju. Izraudzās, ka pirms gadiem, skaistā jaunībā, Mēmeles krastā viņš atdeva sirdi pārupes kaimiņu meitenei Ritai, un Rita atpakaļ to negrasās dot.

1950. g. Ziemassvētkos Brisbanē, viņi svinēja kāzas. Dzīves apstākļi toreiz bija trūcīgi, bet uz galda netrūka nekā. Kāznieki priecājās par jaunā pāra laimi un dziedāja, un iedzēra, un dziedāja.

Brisbanē tāpat Ērikam tūliņ dziesmu draugi vēra durvis, bet bija svarīgs arī maizes darbs. Izvēle 1951. gadā nebija liela. Viņa pirmais darbs bija pie jaunas spēkstacijas būves, kur viņš kā melna darba strādnieks, lāpstām meta laužņus no kaudzēm smago mašīnu piekabēs. Atalgojums bija niecīgs, un darbs nāca ar nopietnām pēc sekām. Pēc gadiem atklājās, ka putekļi, kas darba laikā visapkārt mutuļoja, bija no azbesta, un izcelsme slimībai, kas sešdesmit mūža gadu garumā lēnām atņēma viņam elpu. Pagāja gadi, līdz uzstādīja pareizu diagnozi, *sarcodosis*, un tūliņ teica, ka slimība neārstējama. Iespējams, ka dziesma un dziļā elpošana pat pagarināja Ērika mūža gadus... tā sprieda speciālists plaušu slimībās.

Ēriks sākuma gados visādi centās pelnīt. Vienu brīd kopā ar sievas brāli viņš strādāja kā fotogrāfs Brisbanes upes tūristu kuģītī. Vienu brīd taisīja elegantus, labi nostrādātus portfeļus. Tādi piecdesmitajos gados visiem jauniebraucējiem bija nepieciešami un vietējos veikalos nenopērkami. Viņš strādāja fabrikās, strādāja pie būvdarbiem, līdz radās iespēja pašam sākt savu firmu un labāk pelnīt. Tā radās firma, *Continental Plasterers*, kas izauga, līdz savā nozarē bija starp lielākām Brisbanē.

1951.gadā, dienu pēc Ērika paša dzimšanas dienas, dzima Edgars Jānis Ozoliņš. Pēc diviem gadiem ieradās Gunārs Kārlis (Terry) un, kad tie bija paaugušies, ģimenei piebiedrojās Juris Roberts. Māja tika celta un tad paplašināta, lai būtu vieta arī Ērika mātei Zelmāi, kuru dēls izsauca no Latvijas. Viņa izstaiģāja Sibīrijas ceļu un atgriezās Latvijā slima un vientuļa. Pie dēla bija viss un vairāk, bet viņa nevarēja pierast pie svešās zemes. Pirms viņa mira, viņa lūdza, lai viņas pelnus ierok Jaunsaulas kapos. Bija jāsapagaida Latvijas neatkarība, pirms pat mirušam deva atļauju ceļot uz dzimto pusi.

Ēriks ieradās Brisbanē, kad dziesmas jau sāka skanēt. Vispirms vīru

dubultkvartets, vēlāk jauktais koris. Kā pašu sākumu sava un kora *Beverīna* kopīgam darbam Ēriks uzskata 1953.gadu, kad koris dziedāja Valsts svētku svinīgajā koncertā. Sekoja gatavošanās uz pirmajām Austrālijas latviešu Kultūras dienām Brisbanē, un tā tas turpinājās. Katru gadu līdz ar rakstītām kamanām, kādā no Austrālijas pilsētām ieradās kārtējās latviešu Kultūras dienas, kur Ēriks ar saviem dziedātājiem vienmēr bija mīļi aicināts un gaidīts. Tos pirmos divdesmit Kultūras dienu gadus Ēriks novērtē kā latviešu mūzikai svešumā pašus skanīgākos, spēcīgākos. Bet skanīgākie gadi paskrēja žigli, kā stirnas Strautiņu plāvās. Labās balsis novecoja vai pazuda. Ēriks kā ar uguni meklēja dziedātājus. Viņš priecājās par katru, kurš atsaucās, par katru palīgu, par ciemiņiem no kaimiņu korjiem, kuri kādreiz atskrēja palīdzēt tenoriem vai basiem, soprāniem, altiem... un tā līdz 2010. gadam.

2010. gada sākumā viņš atskatījās uz 57 *Beverīnas* korim un dziesmai dāvātiem gadiem. Viņš gaidīja Ziemassvētkos svinēt 60 mīļus gadus – ar Ritu kopā pavadītus – viņu abu viena lielā bēda, vecākā dēla Edgara pārāgrā aiziešana, kopā pārdzīvota, kopā vien panesama. Viņu prieks – labi, gādīgi dēli – Terijs un Robs ar ģimenēm un mazbērnu dāvātie mazmazbērni, kā arī radi un sirsnīgi draugi kā šeit, tā Latvijā un visā pasaulē.

2010. gada sākumā bija daudz par ko pateikties un uz ko cerēt. Koris gatavoja dziesmas maija sarīkojumam. Ja būs klavieru pavadījums, tad toni noturēs. Tas bija pats galvenais... noturēt toni. Ja tas pazuda, Ēriks bārās. Viņš nevarēja saprast, ka ne visiem pieder *absolūtas* ausis.

Viņš Ritai atzinās, ka vienmēr cerējis un centies sasniegt nesasniedzamo un būtu gandarīts, un viss mūzikai vēltātais laiks būtu attaisnots, ja arī viena, tikai viena viņa dziesma paliktu latviešu kora dziesmu krājumā.

Viņa koristi teiktu... Paliks! Viena paliks... vismaz...

Kopā vairākos dziesmu sējumos atrodas 168 Ērika Ozoliņa kompozīcijas un tautas dziesmu apdaries.

Brisbanes Latviešu biedrības kora „Beverīna“ otrais alts
Laikrakstam „Latvietis“

Datumi

Vārda dienas, dzimšanas dienas un zīmīgi notikumi

23. decembris

Viktorija, Balva
1920. rakstniece Zenta Ērgle.
1940. dzejnieks, aktieris, režisors, scenogrāfs Antons Kūkojs.
1970. aktrise Rēzija Kalniņa.

24. decembris

Ādams, Ieva
Ziemassvētku vakars
1777. Džeimss Kuks atklāja Kiritimati salu, arī sauktu par Ziemassvētku salu.

25. decembris

Larisa, Stella

Pirmie Ziemassvētki

1914. Pirmais pasaules karš: britu un vācu karavīri īslaicīgi pārtrauca uguni (*Ziemassvētku pamiers*).
1920. dzejniece Velta Sniķere.
1930. PLDK aktrise Anna Lanska.

26. decembris

Dainuvīte, Gija, Megija
Otrie Ziemassvētki
1890. valodniece Milda Lepika.
1940. ev. lut, mācītājs Māris Ķirsons.

27. decembris

Elmārs, Inita, Helmārs

1883. dzejnieks un publicists, *Strau-mēnu* autors Edvarts Virza (Liekna).
1925. aktrise Maiga Mainiece.

28. decembris

Inga, Ingeborga, Irvita, Ivita
1894. Latvijas šahists un problēmists Hermanis Matisons.

29. decembris

Ilgona, Solveiga
1949. latviešu dokumentālo filmu kinooperators un režisors Andris Slapiņš. Nošauts Bastejkalnā Rīgā
1991. gada 21. janvārī barikāžu laikā. ■

Sarīkojumi, draudzes ziņas un ziņojumi

Adelaidē

Trešdien, 5. janv., – 22. janv. LAAJ Annas Ziedares Vasaras vidusskola *Dzintaros*.
Svētdien, 9. janv., plkst. 9.30 Novuss Tālavā.

Adelaides Sv. Pētera draudze

Piektdien, 24. dec., plkst. 18.00 Ziemassvētku svētvakara dievkalpojums ar dievgaldu.
Sestdien, 25. dec., plkst. 11.00 Kristus piedzimšanas svētku dievkalpojums ar dievgaldu.
Piektdien, 31. dec., plkst. 18.00 Vecgada vakara dievkalpojums ar dievgaldu.

Brisbanē

Kvīnslandes latv. ev. lut. draudze
Diakone Brigita Saiva.
Ceturtdien, 23. dec., plkst. 19.00 Ziemassvētku vakara dievkalpojums Nācaretes baznīcā.

Kanberā

Kanberas latv. ev. lut. draudze
Ceturtdien, 23. dec., plkst. 19.00 Ziemassvētku dievkalpojums Sv. Pētera baznīcā, Reid. Dievkalpojumu vadīs prāv. Kolvins Makfersons no Sidnejas. Pēc dievkalpojuma saiets baznīcas zālē. Pie pašu gādātiem gardumiem pakāvēsimie svētku sajūtā un draudzīgās pārrunās, gaidot Ziemassvētku vecīša ierašanos. Lieli un mazi, visi gaidīti.

Melburnā

Svētdien, 26. dec. – piektdien, 31. dec. Austrālijas latviešu 53. Kultūras dienas. Skat. sarīkojumu sarakstu 4. lpp. un pilnu programmu laikraksta *Latvietis* 123. numurā.

Svētdien, 2. janv. – 8. janv. 3x3 saiets Folskrīkā (Howmans Gap Alpine Centre, Falls Creek). Informācija un pieteikšanās – Andris un Irēne Ziedari 0409 355 532, e-pasts: irene.ziedars@gmail.com Tīmekļa vietne <http://sites.google.com/site/3x3australija/>.
Svētdien, 9. janv. – 15. janv. Bērnu nometne *Tērvetē*.

Melburnas 1. latv. ev. lut. draudze

Māc. Māra Saulīte.
Piektdien, 24. dec., plkst. 11.00 Ziemassvētku dievkalpojums Latviešu ciemā.
Piektdien, 24. dec., plkst. 21.00 Ziemassvētku dievkalpojums Trīsvienības baznīcā.

Melburnas Sv. Krusta draudze

Piektdien, 24. dec., plkst. 15.00 Sv. Mateja baznīcā Futskrejā Kristus dzimšanas svētku dievkalpojums ar dievgaldu viesmācītāja Daiņa Markovska vadībā.
Piektdien, 24. dec., plkst. 18.00 Ziemassvētku priekšvakars – Kristus dzimšanas svētku dievkalpojums viesmācītāja Daiņa Markovska vadībā.
Sestdien, 25. dec., plkst. 10.00 Kristus dzimšanas svētku dievkalpojums (angļu valodā) ar dievgaldu viesmācītāja Daiņa Markovska vadībā.
Piektdien, 31. dec., plkst. 18.00 Vecgada vakara dievkalpojums ar dievgaldu viesmācītāja Daiņa Markovska vadībā.

Pertā

Pertas ev. lut. Sv. Pāvila draudze
Māc. Gunis Balodis.
Piektdien, 24. dec., plkst. 18.00 Dievkalpojums.

Sidnejā

Sestdien, 1. janv., plkst. 11.00 Jaunā gada šampaniešu brokastis Sidnejas Latviešu namā. Pavadiet pirmo gada

dienu draudzīgā kompānijā! Groziņu veidā – ar savu ēdamo un dzeramo. Brīva ieeja – visi laipni ielūgti!

Sidnejas ev. lut. latviešu draudze, Svētā Jāņa baznīcā

Prāv. Kolvins Makfersons.
Piektdien, 24. dec., plkst. 18.30 Kristus dzimšanas svētvakara korāļu dievkalpojums. Dievkalpojums būs angļu un latviešu valodās.

Sidnejas latv. ev. lut. Vienības draudze

Māc. Raimonds Sokolovskis.
Piektdien, 24. dec., plkst. 18.00 Ziemassvētku svētvakara dievkalpojums.
Svētdien, 26. dec., plkst. 10.00 Ziemassvētku dienas dievkalpojums ar dievgaldu.
Piektdien, 31. dec., plkst. 18.00 Vecgada vakara dievkalpojums ar dievgaldu.

Zelta piekrastē

Latvijā

Svētdien, 26. dec., plkst. 17.00 *Mazajā gildē* Rīgā Guntara Ruņģa kompaktdiska *Nakts serenādes* prezentācijas koncerts. Bezmaksas ieeja. Visi laipni aicināti!
Trešdien, 5. janv., plkst. 18.00 režisora Jura Podnieka filmas *Impērijas gals* izrāde Okupācijas muzejā. Filma atskatās uz pieciem *perestroikas* gadiem un beidzas ar stindzinošajiem puča notikumiem 1991. gada augusta piecās dienās – impērijas galu. Ieeja par ziedojumiem. ■

Lata kurss

Latvijas Bankas kurss **22. decembrī**.
1 EUR = 0,702804 (piesaistes kurss)
1 AUD = 0,5310 1 NZD = 0,3990
1 GBP = 0,8300 1 USD = 0,5340